

Cuarta distinctio De tentacione.

visus incautus in virgine excit auerat conqueuit **H**ec exempli cā de tenta
cōe luxurie sint dicta. **N**ouicius Quibus armis resistendū est his septē
vicijs q̄bus iam sermo in longum p̄tract' est! **M**onachus virtutib' eis
oppositis **N**ouicius. qđ sunt virtutes vel vñ dicunt! **M**onach'. virtu
tes sunt q̄litates mentis q̄bus recte vivit Dicunt autem virtutes q̄si cō
tra vicia stantes Stare debet contra supbiam humilitas contrairam'e
nitas. contra inuidiam caritas. contra tristiciam spiritalis iocūditas. cō
tra avariciam largitas. contra gulam potus cibiq; p̄itas. contra luxuri
am castitas O si in pugna tentacionum vii tutes vicijs effede fuerint su
periores victoriam meritum. et meritum p̄mum sequitur eternum quod
p̄seueranti se daturum pollicitus est dominus noster Ihesus Christus. q̄
est via in exemplo veritas in promisso vita in premio. Ipsi cum patre es
spiritus aucto honor et imperium in secula seculorum Amen.

Explicat quarta distinctio

Incipiunt capitula quinte distinctionis.

Deo q̄ demones sint q̄ multi sint q̄ mali sint et hominibus in
festi.ca.p̄mū. **D**e Hērico milite q̄ demones esse non credes
p̄ nigromantici illos vidit.ca.iiij. **D**e sacerdote q̄ p̄ diabolū
a circulo extractus et confradus tertio die mortuus est.ca.iiij.
Itē de clero q̄ apud toletū dolo diaboli extract' et ad inferos duc' q̄
reduc' fcs ē monachus.ca.iii. **D**e Hermanno abbe loci sancte Marie
q̄ in diuersis formis demones vidit.ca.v. **D**e Christiano monacho q̄
demones vidit.ca.vi. **D**e demonib' q̄ vili sunt Roguncie in superba vel
te femine.ca.vii. **D**e sacerdote de Deytkirchin q̄ in obitu suo multitu
dinem vidit demoniorū Item pbacio q̄ plures sint homines q̄ demōes
ca.viiij. **D**e demone q̄ dixit se in alle cū vna anima a se decepta in infer
num descendere.q̄ redire ad celum.ca.ix. **D**e alio demone q̄ cōtraria
dicebat.ca.x. **D**e demone q̄ confessus est se intrasse feminam.eo q̄ sibi
tradita fuisset a marito.ca.xi. Item de putro quem diabolus inuasit
cum ei pater dicerz. vade diabolo.ca.xij. **D**e obsessa que dixit diabolū
ligatū trib' v̄bis sacri canōis.ca.xiiij. **D**e obsessa q̄ in insula sancti Nicolai
prodidit reliquias.ca.xvij. **Q**uomodo demones sint in hominibus.ca

Quinta distinctio De demonibus

De conuerso campense q̄ pmissione episcopatus Haluerstadensis deceptus suspensus est cap. xv. **I**tem de conuercio qui voce cuculi deceptus in apostasia mortuus est. ca. xvij. **D**e duobus hereticis q̄ apd Bizuncium miraculis fantasticis multis deceptis ibidem exusti sunt. ca. xvij. **D**e hereticis Colonie combustis ca. xix. **D**e heresi valdosiana in ciuitate Metensi. ca. xx. **D**e heresi Albienium ca. xxi. **D**e hereticis Parisi exustis ca. xxij. **D**e heretico apud trebas exusto qui se dicebat esse spiritum sanguinem. ca. xxiij. **D**e hereticis veronensibus. ca. xxiiij. **D**e heretico qui dicebat diabolum esse principem huius mundi eo q̄ mū dum creasset. ca. xxv. **D**e puella quam diabolus intrauit cum esset qn quennis. ca. xxvi. **D**e Theoderico conuerso quem diabolus transtulit ultra ciuitatem Lubech. ca. xxvij. **D**e Albone conuerso qui diabolum videndo infirmatus est et que sit racio eiusdem defecitus. ca. xxvij. **D**e abbate sancte Agathe monacho et conuerso eius. qui videntes dyabolum defecerunt ca. xxix. **D**e duobus iuuenibus qui dyabolum in specie mulieris videntes infirmati sunt. cap. xxx. **I**tem de femina que a dyabolo in specie serui sibi noti pressa mortua est. cap. xxxi. **I**tem de muliere in Are que a diabolo amplexata post paucos dies defuncta est. ca. xxxii. **T**e de conuerso quem dyabulus in specie monialis meridie dormientem complexus. infra triduum extinxit. ca. xxxiiij. **D**e Thimone militi. cum quo dyabulus nocte tesseribus ludens viscera eius excussit. ca. xxxiiij. **D**e homine qui in Eusacia spe dyaboli de turri saltans diruptus est. cap. xxxv. **D**e demone qui in specie hominis militi fideliter servavit. cap. xxxvi. **D**e demone qui Euerhardum militem transtulit Iherusalem. cap. xxxvij. **D**e demone qui non misit hominem a se oblessum de rapina in quinta generacione gustare. capitulum. xxxvij. **D**e dyabolo qui visus est seminare discordiam inter duos peregrinos amicos. ca. xxix. **T**e de demone qui in specie sacerdotis militē per spineta ducēs in imicos illos effecit. capitulum. xl. **D**e demone qui dixit se seminasse discordiam inter militem et cenobium. capitulum. xli. **D**e milite mcingo/ so quem dyabulus per pavimentum traxit. capitulum. xlij. **D**e demo ne qui vineam pro mercede custodiuit. capitulum. xliij. **D**e Eufemia sanctimoniali quam dyabulus infestauit. capitulum. xliij. **D**e infestacōib Elizabeth sanctimonialis a demone. capitulum. xlv. **D**e inclusa que per benedicte liberata est a demone. capitulum. xlvi. **D**e Bertrade inclusa. capitulum. xlviij. **D**e conuerso qui vidit demona fantasma minari in chorū. capitulum. xlviij. **D**e visiōibus Hermanni cantoris. capitulum. xlix.

C Quinta distinctio **D**e demonibus

De inclusa q̄ demones videt super scapulas monachorum de porceto.ca.l.
Demonacho a calore caulinum recedente et a diabolo p̄ specie mulieris
mox tentato.ca.li. **D**e diabolo simili leoni ad se p̄tē ligato.ca.liij. **D**e
canonico Būnense ab eo tentato.ca.liij. **H**abentū montis scē Wali
burgis irasit ca.liij. **D**e sacerdote quē cū gladio cunte ad ecclēnā dia
bol' terruit.ca.lv. **D**e cāpanario quē diabol' transtulit in pinnā ysens
burg.capitulum.lvi.

Incepit distinctio quinta **D**e demonibus q̄ mali
sint et multi

Capitulum prīmū.

Rede p̄ tentacōem tractandū vides eē de tentatorib' De
mones anthonomatice dicuntur tentatores q̄r maxime ten
tatio mentē impellens ad peccandū. vel iplis fit auctori
b' vel incensorib' Si diabol' p̄mū hōiem tentauit in pa
diso. si xp̄m tentare p̄slūpsit in deserto. quē hōiem tentare
non audebit in hoc mūndo. Duo siqdē angeli cui libz hōi
sunt deputati bon' ad custodiā. mal' ad exercitiū. **N**ouic' de angel' sāc
tis n̄ nulla inē dubietas. qn hnt q̄r xp̄bāz sc̄pta de ill̄ sepe loquūt. **D**e
demones sint. q̄ multi sint q̄ mali sint. et q̄ incendijs cēnis deputati sint.
ex scripturis vñusqz testamenti vellē n̄ tēmonstrari. **M**onach'. plurima
ad hec pbanda extant testimonia. **D**e lucifero i. diabolo ppter decorum
sue creacōis sic dicto eiusqz casu ait ysaias. q̄uo occidisti lucifer q̄ māe ori
ebaris. **D**e fact' sit diabol' et q̄ de celo ceciderit testis est saluator q̄ ait
Et id satan tanqz fulgur de celo cadentem. **D**e quo Job Quadam die
cum venissent filii dei vt assisterent coram domino. **D**iffuit inter eos ecclaz
et satan. **E**t in psalmo David loquens de iuda proditore. **D**yabol'
inquit stetit a dextris eius. Item Abacuc de Christo. Egredietur dy
abolus ante pedes eius. **E**t in alijs multis locis dyabolum scripture co
memorat. **D**e autem non solus fuerit. nec solus ceciderit testatur Johā
nes in apocaliphi dicens. Factum est prelum magnum in celo. Michael
et angeli eius pugnabant cum dracone et draco pugnabat et angeli ei
et non valuerunt neqz locus eoz inuenit' est ap̄li' in celo. **F**actus est p̄ ma
licia sua draco lucifer glorio' de cui' decoro ac pulchritudine p̄ Ezechie
lē. **T**u signaculum similitudinis dei plenus sapiencia atqz decoro in de
licis padisi dei fuisti. **O**mnis lapis preciosus operimēcum tuum et cetera

Quinta distinctio De demonibus

Decima ps angeloz credit cecidisse. vñ ob multitudinē apłs vocat eos aereas potestates. cadendo em aerē impleuerunt. de qz malicia ppheta ppo dicit in psalmo Tuba eoz q te oderunt ascendit sp Et dñs in euā gelio iudeis. vos facitis opa pris vñ diaboli Ille mendax fuit ab initō et pr ei. Q hōnib' sit infest' testis est Job q ait. absorbebit flumū et non mirabit. i. ifideles paganos scz iudeos et hereticos et hz fiduciā q influat iordanis in os ei scz fideles baptisati. vñ apłs Detr' nos admōet dicens. Fr̄s vigilate. sobrii estote qz aduersari vñ diabol' tanqz leo rugiens circuit. qrens quē deuoret cui resistite fortes i fide Qd de uno dī. de ceteris intelligendū est. qz sepe nūer singularis p plurali ponit Qd eter naliter dānandi sint habet ex verb dñi qui in iudicio re pbis dicitur est. ite maledicti in ignē etnū qz prepar' est diabolo et angel ei. Bñ aut in qnta distinctōe loquēdū arbitror de demōib' qz qnari a philosopho apostatic' vocat eo qz ceteris numeris impib' ciund' et p seipm multiplicat' sp seipm vel in capite vel in fine oñdit Sic diabol' a qternario ppetue similitatis recedens pm' cū hōnib' mal qsi nūeris ineqlib' social. sp in pncipio vñ sine opis vel hōnib' illi neqcia demōstra Nouici'. Satis m̄ fa teor probatum esse vnde hesitaui diuine scripture testimonijs. neqz mihi satisfactum fateor. nisi eadem viuacibus declares exemplis **Mona chus**. Demones esse multos esse. malos esse plurimis tibi exemplis posterō probare.

Cap. II.

Miles qdam Henricus nomine de castro Falkinstein oriund' pincerna fuit Cesarii monachi nfi tūc abbatis Prumie et sicut eodē Cesario recitante didici cū iā dīt' miles demōes eē dubitaret et qdō de ill' audiret vel audisset qsi friuolū reputans qndā clericū Philip pū nōie in nigromantia famosissimū accersuit et vt demones sibi oñdet cū multa instancia petiuit Cui cū ille rñderet visio demonū horribil' est pculosa est neqz hos omnib' expedit videre et miles nimis importune instaret adiecit Si securum me feceris q neqz a ɔgnatis siue ab amicis tu is nihil mihi ex hoc malī euenerit si forte a demonibus decept' vel territ' lesus fucris ad qescas tibi Et fecit eum securum Die quadaz tempore meridiano eo q tunc maiores habeat vires demonium meridianuz Philip pus militē in quoddam biuum durit gladiū illum circūcircinavit circuli legē infra circulū posito pdixit et ait Si aliqud mēbroz tuoz extra hunc circulū ante meū redditum extenderis morieris qz mox a demonibus extractus peribis Monuit eciam vt nihil petētib' daret nil pmitterz nec se

Quinta distinctio De demonibus

signaret. Et adiecit multis modis te demones tentabunt et terrebunt nec tibi nocere poterunt si mandata mea custodieris. discessitque ab eo. Sed lo sedente illo in circulo ecce vidit alia venientes inundaciones a quibus de in audit grunir porcos flat ventos et alia fantasmatata his similia multa quibus illi demones fratre moliebantur. Nec quod iacula pusa minus feriunt alia hec a semetipso fortasse nouissimis vestigis etemplabatur in nemore vicino quasi umbram humanae terrae summitate arborum ascendentem quod ad ipsum spinquebat. Et intellexit statim quod diabolus erat ut fuit. quod ut circulum attigit stetit et quod sibi vellet in libertate interrogavit. Erat autem quasi magnus vir ymo maximus et nigerimus. veste subnigra induit et tate deformitatis ut in eum miles respicere non posset. Cui sic ait. bene fecisti veniendo ego enim videre te desiderauit. Non quod inquit et ille multa de te audiui. Residente diabolo quod de me audiisti. Subiecit miles pauca bona et multa mala. Non quod diabolus sepe me iudicant et omenant hosties sine causa. Ego neminem nocui neminem ledi nisi provocatus. Philippus magistrus bonorum amicorum meus est et ego illi quasi re si unquam illi offederim. Ego facio quod illi placet et ipse mihi in omnibus obterpat vocatus ab illo modo huc veni ad te. Tunc miles. ubi fuisti quasi te vocauit. respondit demon. Item ex illa parte mari sui quantum ab hoc loco distat usque ad mare et id iustum est ut in aliquo munere laboribus meis rendeas cui miles. quod vis. respondit ille. volo et rogo ut des mihi pallium tuum. dicente milite non tibi dabo. poposcit cingulum deinde ouie unam de gregge. quod cum omnia negaret nouissime gallum domini eius petiuit. Cui cum diceret quod opus habes gallo meo. respondit demon. ut cantet mihi. Et ille. Quo capes eum. respondit iterum demus. non solliciteris de his in tamen da mihi illum. Tunc miles ego nihil dabo tibi et adiecit. dic mihi unde est tibi tanta scientia? dixit demus nihil sit mali in mundo quod me lateat. Et ut hoc scias verum esse. ecce in tali villa et in tali domo virginitate tuam prodidisti ibi et ibi peccata illa et illa commisisti. Et non potuit contradicere miles quin verum diceret. **No** **uicius**. Non puto quin miles aliquando eadem confessus fuerit peccata quomodo ergo scire potuit diabolus confessus. **Monachus**. quia cum voluntate iterum peccandi miles confessus fuit diaboli scientiam in nullo minuit. **Nouicius**. Placet quod dicas quia idem dixisse te recolo distinctione tercia capitulo sexto. **Monachus**. Tunc rursum dyabolus nescio quid postularet. et ille dare rennueret quasi eum rapere vellet et extrahere manum contra cum extendit atque in tamen terruit ut retrosum cadens clamaret. Audita eius voce philippus accurrit in cuius aduentu fantasma mox disparuit. Ab illa hora miles id est semper pallidus fuit natum colorum nunc recuperavit emendatius vivens et demones eum credens. **Non** **est** **dum** **defunctus** **est**.

Quinta distinctio *De demonibus*

Cap. iii.

Qudem tpe sacerdos qdā stolidē eundē Philippū rogauit atqz remunerauit vt sibi demones oñderet n q cū fuisset mō supra dō in circulo posit⁹ et instruct⁹ a diabolo territ⁹ et extractus ē atqz ita añqz adueniret Philipp⁹ confract⁹ vt ēcia die more, ref Cui⁹ domū Walram⁹ de Lutzelinburg ɔfisciauit Ego eundez Philip pū vidi q ante paucos annos procurante vt creditur magistro et amico suo diabolo occisus est.

Cap. iiiij.

Retulit m̄ bone memorie monach⁹ nr̄ Godescalc⁹ de volmūsteine qd̄ silere non debeo Cū die qdā rogaret p̄dictū philippū vt aliq̄ sibi recitaret de arte sua mirabilia R̄ndit ille dicā vobis rē satis mirabilē tpib⁹ meis apud toletū veracit⁹ gestā Cū plures ex diuersis re gionib⁹ scolares in eadē ciuitate studerent in arte nigromātica Juuenes aliq̄ de S̄wevia et Baioaria stupēda qdām et incredibilia a mgrō suo audientes et vt̄p nam vera essent pbare volentes dixerunt illi Agr̄ vo lum⁹ vt ea q̄ doces oculo ten⁹ oñdas q̄tin⁹ aliquē ex studio nostro fr̄cm capiam⁹ qs cū auerteret et non ad q̄siceret eo q̄p natio illa gens sit mira bil̄hora ydonea in campū illos durit gladio circa illos circulū fecit mo nens sub int̄minacōe mortis vt infra circulū se cohiberent et ne aliqd̄ ro gantib⁹ darent vel ab offerentib⁹ recipient p̄cepit secedēs ab eis paululū demones carminib⁹ suis aduocauit. mox assunt illi in formis militū decē ter armatoꝝ milicie ludos circa iuuenes exercentes. nūc lapsū simulabāt nunc lanceas et enses contra eos extendebat ḏnib⁹ modis satagentes vt illos extra circulū extraherent. q̄ cū sic nihil pficerent in puellas specō fīssimas se transformantes choreas circa illos ducebant varijs anfracti b̄ iuuenes inuitantes Ex qb⁹ vna forma ceteris p̄stancior vnū ex scolari b̄ elegit Ad quē q̄ciens venisset chorizando tociens anulū aureū porri gebat. int̄ suggestendo et foris motu corporis ad amore suū illū inflāman do. que cū p multas vices hoc actitasset. vicit iuuenis digitū oñra anulū extra circulū porrexit quē illa mox p eundē extrahēs nūscqz opuit Capti p̄da ouent⁹ malignanciū in turbinē resoluit fit clamor et strepit⁹ discipu lorum accurrit magister de raptu consocj omnes conqueruntur. Quib⁹ ille respondit Ego sine causa sum. vos me coegistis. ego vobis predixerai raz non eum amodo videbitis Ad quod illi. nisi nobis restitutas interfici em⁹ te Timens tamen vite sue sciens Baioarios esse furiosos respondit

Quinta distinc^tio De demonibus

Ego tentabo si spes aliq sit de illo. vocansq pncipē demona pxfidele suū ministeriū illi ad memoriam reuocans dixit discipline ei^r multū eē derogan dū. seqz a discipulū occidēdū mihi iuuenis restituere. Cui diabol^o spass^r r̄dit Craftino osiliū ppter te in tali loco celebrabo. tu esto pñis et si aliquo mō illū p sñam obtinere poteris gratū habebo. qd plura. Nd impiū pñ tipis osiliū malignanciū cogit de violēcia in discipulū scā a mgrō dñrit ab atuensario r̄ndet dñe inqt non illi feci iniuriā nonviolēciā mgrō suo inobedientis fuit legē circuli non custod uit In hunc modū illū ostendētib^r diabol^o demonē quendā sibi collaterale de sñia interrogavit dicens. Oliue semp curial fusti otra iusticiā psonā non accipis solue qstionē hui^r litis. r̄dit ille Ego iuuenē restituentū esse iudico mgrō suo. moxq ad aduersariū ducit ait Redde illū qz nimis ei importun^r fusti Ceteris sñme ei^r assē sū p̄ebentib^r ad mandatū iudicis eadē hora scolaris ab inferis reducit mgrō suo restituit osiliū solvit ad discipulos reducta p̄da mḡf let^r reuer tit Cui vult ita erat macer et pallid^r color tā immutat^r vt hora eadē a sepulchro viderek fliscitat^r. q̄ socijs apud inferos visa recitās q̄ deo o traria et execrabil foret illa disciplina magis exēplo q̄ verbo oñdit et a loco recedens in qdā ordinis nři mōsterio monachū se fecit. Nouicius recordor nūc illoꝝ duop iuuenū videlicet q̄ apud toletū defūcti socij ad monicōe conuers^r est et alterius clericī cui visa pena Lantgrauij conuersi onis cā fuit sicut dictū est in distin. pma. ca. xxiiij. et cap. xxvij. Monas ch. Conradus senex monachus noster retulit mihi se ante conuerzionem nocte qdā in plenilunio demonstrante sibi quodam clericō nigromanti co in diversis formis demones vidisse. vnde dubiū nō est qn sint q̄ sic ab hominibus videri audiri et sentiri possunt. Nouicius. Licet satis mi hi probatum sit demones esse magis tamen delectarer de his testimonia religiosorum q̄ secularium audire. Monachus. Qd demones sint et multi sunt non dubiū sed verissimis non secularium sed claustralium personarum tibi ostendam exemplis. De quibus nihil omnino dubitas.

Cap.v.

Dominus Hermannus nunc abbas loci sancte Marie quante fit vir religiositatis quante ve grauitatis bene nosti. Iste ante conuerzionem ecclesie Hunnenis erat canonicus vir nobilis et de alto sanguine natus. Factus vero monachus in H̄e menrode nō multo p̄ cū emitteret ducit nř de eodē claustrō p̄m^r ei^r ab bas officit et post paucos ānos p̄ electōm ablat^r eidē in abbate p̄mor

Quinta distinctio De demonibus

restituit. Erat tunc tuis illuc conuersus quodam nomine Henricus magister cuiusdam
grangie quam Hart vocat vir bonus et iustus maturus etate et corpe virgo. Ille
inter reliquias dona quae accepit a domino sepe nocturnis horis in choro maxime
in diuersis formis demones currere vidit. Hec cum in confessione iam deo re-
tulisset Hermanno illi exemplum videndi demones desiderio accensi intentis
sime deum orauit ut sibi hanc gratiam donare dignaretur. Statimque exauditur est
In prima vero solennitate sancti Martini cum staret in matutinis orationibus
est demonem unum in forma rustici quadrati inferi iuxta presbiterium intrare habebat
et latum scapulas acutas collum breue capillum in fronte satis superbe consuratum reliquias crines sic aristas dependentes. Ascendens venit ad
quondam novicium stans coronam illo. Quem cum dominus Hermannus quem tunc tuis non erat
abbas intuitus fuisset oculosque parvum auertisset ac denuo illum videre
voluisset disparuerat. Alio tempore transformans se demon in caudam vituli
et super formam eadens cui idem novicium appodiabat. motu leuissimo trahebat
se ad novicium. Cui scapulas cum eadem cauda tangeret mox in psalmodya
fallebat novicium. quem cum super articulos se demitteret. regulariter satisfaciens. de
mon quasi turbine impulsus ad longitudinem cubiti unius recessit ab eo. sicque dis-
puit. non enim spes ille superbie quam blandimento caude sue facie propter stellazz per se
trahit ad unius humilitatis signum stare potuit. novicium iste non Alexander fuit
nunc pater in claustro. verisimile est tunc eum aliquod levitatis cogitasse quoniam per
motu leuem tentatus est et impeditus. Novicium placet quod dicas. Alio
nach. In nocte vero sancti Euniberi cum staret in choro abbatis tunc
simplex monachus vidit iuxta presbiterium duos demones intrare et paulatim
ascendere ad stallum abbatis inter chorum monachorum atque noviciorum.
Qui cum venissent contra angulum ubi pietates conueniunt exilius demon
tercius duobus se socians et cum illis exiens. Tam tempore enim transcantes ve-
nerunt ei ut manu illos tangere posset. Quos diligenter intuens videbat
rauit per pedibus terram non tangerent utpote aere potestates. Habebat
enim unus ex duobus prioribus femineum vultum in capite vero velamen nigrum. nigro circumdatu pallio et sicut mihi retulit monachus ille.
qui tertium demonem iuxta se fuerat satis erat iniuriosus et non
parum acidiosus. in choro libenter dormiens. et inuitus psallens hylario
ad potandum quod ad cantandum. Breuiores vigiles videbantur ei
semper longissime. Alio itidem tempore in vigilia ut puto sancti Columbani tunc eo existente priore cum chorus abbatis inciperet primum
matutinarum psalmum scilicet Domine quid multiplicati sunt qui tribu-
lant me. Demones adeo in choro multiplicati sunt ut ex illorum concur-
su et discursu mox in codicem psalmo fratres fallerent. Quos cum chorus

Quinta distinctio De demonibus

oppositus conaret corrigere demones transuolauerunt et se illis miscentes ita turbauerunt ut presus nescirent quod psallerent. Clamauit choz contra choz. Dns abbas Eustachius et pbr Hermannus qui hec vidit a stallis suis si moti cum satis ad hoc conarentur non poterant illos ad viam psalmo die reducere neque vocum dissonancias vnit. Tandem est psalmo illo modico valde visitato cum labore piter atque confusione qualicunque modo expleto dyabolus tocius confusionis caput cum suis satellitibus abscessit et pars turbata psallentibus accessit. Quem eadem hora predictus pbr in forma draconis haste habente longitudinem euolare vidit et hoc iuxta lapadem in choro ardente ne eius abcesset latere posset contemplante. Reliqui demones umbrosa habebant corpora infantibus maiora quam facies ferro igne extracto erant sumillime. **N**ouicius Ex quo tot demones congregati fuerant in loco uno ad impedimentum vnius congregacionis non dubito quin innumerabiles sint in orbe terrazz. **M**onachus Tunc euangelio legio intrauerat hominem unum vestrum qui multi sunt et mali et ad impedimentum salutis nostrae ut pro die tunc est heu nimis pati consulo ut dum stamus ad compallendum circumspecti sumus et intenti seruientes et humiles ne meritum sancti seruoris extinguat vicium superbe vociferacōis. In quantum enim maligni spiritus turbant in cordis nostri deuocione in tunc letificantur in superba vocum exaltacione. Cum nocte quidam cibdoma varius invitatorum ant phonam inciperet et monachus ei per imus vocem mediocri psalmum intonaret. Hoc vicus tunc prior cum ceteris senioribus eadem voce qua ille incepérat psallere cepit. Stabat in uenis quidam minus sapiens in inferiori pene parte choz qui indigne ferebatur psalmum tam submisse inceptum fore quinq̄ tonis illum exaltauit. Supprioce ei resistente ille cedere contempnit et cum multa pertinacia victoriam obtinuit. Cuius partes in proximo versiculo quidam ex oponente chozo adiunuerunt propter scandalum et dissonanie vicium ceteri cesserunt. **N**ox is qui supra vidit demonem de monacho sic triumphante quasi cantens ferum profilientem et in oppositum chorum in eum qui eius partem roborauerat transserentem. Ex quo colligitur quod magis placet deo humiliis cantus cum cordis deuocione quam voces in celum arroganter exaltare. **C**ilia quadam nocte cum preuenisset fratres ad vigilias et stas in loco suo propter aeris claritatem considerandas oculos direxisset ad fenestram que est in fronte ecclesie obiecit se visui eius demon quidam in ethyopis effigie magnus et nigerimus ac si hora eadem ab igne infernali fuisset extractus. Qui ad eum per chorum superiorum veniens ipsum pertransiens egressus est. **T**unc itidem tempore cum modicum se mouisset a stallo suo ad commonendum fratres conspergit temonem inter

Quinta distinctio De demonibus

stallū abbatis atq; horis intrare cū impetu ipso aspectu horribile nūmis
q; cū in choz horis neq; ter respexisset q; vidisset sibi ingressū nō patere p
ter ipm eo q; viam occupasset raptim se in choz noucioz depositus q; cui
dam monacho seniori illuc sedenti se cunxit Iste sup̄dcō monacho q; de
monē iurta se souēat dissimil in morib⁹ non erat. **Vibul⁹** scz acidiosus et
libenter murmurans Ecce ista debent esse terrori monachis acidiosis
Nouici⁹ Tam ista q; illa q; te in distinctōe superiori de vicio acidie dixisse
recolo. oēs q; in choro libenter dormiunt et inuiti psallunt merito terzere
debent. **Monach⁹** Fepi⁹ demōes in formis minutissimis p choz discur
rere sepi⁹ in diuersis locis eosdem ḡtemplatus est terribiliter scintillare. se
tiens aspectū illoz oculū eē noctiū nec ignorans neq; tam illoz die qdaz
missa dicta de spūlāntō orabat dñz vt se ab hmōi visionib⁹ liberaret. sta
tim affuit inimic⁹ in forma lucidissimi oculi habentis quantitatē pugni
in quo quicq; erat viucre putabat. ac si diceret. modo diligenter conside
rame q; de cetero non videbis me Postea tamen eum vidit sed non tam
manifeste et tam sepe ut p̄us. Factus abbas in loco sancte Marie cū no
bilis femina Aleydis nomine comitissa de Isroizberch. tanq; loci funda
trix insepeliret et adhuc corpus eius iaceret in feretro vidit demonem ip
sum feretrum circumgirantem et quasi aliqd sui iuris p̄didisset ita omnes
eius angulos oculoz in dagine lustravit. Nondum est annus q; p̄ornf
vum post sepulturam cuiusdam cōuersi nostri ad horam canonicā choz
intraret q; nescio qd de secularib⁹ horis tractasset diabolum tanq; ducem
vie ante illum ingredi consperit. Erat autem forma assumpti corporis
admodum subtilis ad instar nubis. deinde diebus paucis elapsis nocte
quadam infra matutinas in simili illum specie coram iam dicto priore sta
re consperit. **Nouicius.** qd est q; personaz huius venerandi abbatis cū
scriberes de infācia saluatoris. omelyas morales et pene oēs predictas
visiones ibi poneres Ita psonā ei⁹ celare studiisti? **Monachus.** Ipse
ex multa caritate secreta sua mihi reuelans tunc temporis ne eu⁹ p̄derē
phibuit quod postea tamen importunitate mea vicitus concessit Sciebā
enim persone illius gravitatem posse non modicam scribendis p̄bere auc
toritatem Cuius tam venerabilis magnarumq; virtutum viri cuius tam
nota fuit sanctitas et taz probata auditorias ut nemo de illius dictis me
rito dubitare debeat nunc recordor qz visiones tam p̄nctib⁹ qz futuris
potuerunt esse exemplum terroris

Capitulum sextum.

Hermannode sacerdos qdā venerabilis ad conuersionem venit nōie

Quinta distinctio De demonibus.

et ope xpian? Huic demones multū importuni fuerunt et sepe illos vidit
tā an̄ cuestionem q̄ post Huic tpe alter q̄dam scolaris sacerdos nōine
Karol? in eodē cenobio factus est. nouici? et erat ei? in pbacōe soci? por
nī ysenbard? Hic instinctu diaboli cui? consilio vtebačgule et carnis sue
omodis nimis osciens infirmitates sepi? simulauit. q̄ cū posit? in infir
matorio tm carnē nutriri et sp̄m negligere vadens vel rediens de pua
ta cū claudicaret et in coqnam respiciendo q̄ ibi p̄parent infirmis oside
rarz p̄dictū diabolū eū seq̄ vitat q̄ eo mō q̄ ille claudicauerat et ip̄e clau
dicauit et sicut introspererat introsperit in nullo ab ei? gestib? discrepās
Tandem infra annū pbacionis deficiens reuerl? est ad ollas egipci q̄ se
euta est caro carnē fratrib? ad laborem p? capitulū ppatis cū starēt cir
ca auditoriū et expectarent tabule p̄cussionē essentq; aliq ex eis remissi p
ociosā signor? significacōm. vdit vir ille btūs cartos sedā qdaz adusti
one maculatos ymo sub eoꝝ specie demones caudap̄ suarum motibus
eisdem blandiri et continuatis vicib? corporꝝ suoꝝ compressionib? in fig
num familiaritatis illos demulcere Eos vero q̄ grauitatez suā seruabāt
nec respicere quidem audebant. Die quadam cū oracionis grā an qd
dam se altare p̄strauisset diabolus in bufonez maximū ad instar galline
se transformās ante eius ora resedit. q̄ viso terribus illico surrexit et fugit
hora eadez dolos diaboli min? obseruans Widentur mihi tres iste viho
nes contra tria vicia satis esse necessarie p̄ma contra vicium gulosisatis
secunda ḡtra viciū vanitatis tercia contra tediū orandi. licet non videa
m? diabol? sepe p̄ hmōi fantasmatū horrores dulcedinem in nobis extin
guit orōnis Hec m̄ dicta sunt a supra mēorato Hermāno abbe necnō
et Waltero monacho de Virbec q̄ illi familiares fuerunt. Reliq ei? acta
et visiones audies in distinctione septima.

Cap.vii

REtulit m̄ quidam ciuis honest? asserens suis temporib? Mogun
cie si bene memini hoc quod dicitur s sum cōtigisse veraciter. die
qdam dominica cū sacerdos in ecclesia cuius erat plebanus cir
cuiret et aq̄ benedicta populum aspgeret ad ostium ecclesie veniens ma
tronam quandam pompatice veniētem et ad similitudinem pauonis va
r̄s ornamentis pictam obuiam habuit in cuius cauda vestimentoz quā
habebat post se longissimam multitudinē demonū residere cōspexit Erāt
enim pui vt glires. nigri vt ethyopes. ore cachinnantes manib? plauden
tes et sicut pisces intra sagenam conclusi saltantes Reuera ornat? mulie
bris sagena diaboli est Quos vt vidit demonū q̄drigā foris expectare

Quinta distinctio **De demonibus**

fecit plebem aduocauit demoēs ne fugerent adiurauit Territa illa stetit
et vt visiones populus videre mereretur quia vir bonus ac iustus fuit ora
cionibus obtinuit Intelligens mulier ob vestimentoꝝ supbiam sic se a de
monibꝫ esse derisam domū rediit vestimenta mutauit et tā ipsi qꝫ ceteris
feminis eadē visio occasio sc̄a est humilitatis **Monici**. Si tot sunt dō
nes qꝫ nos miseris homines instigāt ad culpam puto qꝫ multi erunt qꝫ cō
scentientes trahent ad penam **Monachus**. De hoc te magis instruam
exemplis qꝫ verbis.

Cap. viii.

De Deytkirchen sanctimonialiū monasterio quod in opido Būnensi sitū
est sacerdos qđam defunctus est Adolphus nōie vir valde secularis et
lubricus iam dicti monasterij plebanus. hic sicut m̄ retulit qđam sacerdos
qꝫ fuerat Būnensis canonici cū die qđā cū suo cognato qđam luteret
in aleis qđam ex prochianis eius flens supuenit et vt matris sue confessio
nem audire eamqꝫ comunicare dignareē humiliiter et cum lacrimis suppli
cauit. r̄ndente sacerdote nō nisi expleto ludo et ille instaret asserens infir
mam expectare non posse dōmot sacerdos secū ludenti dixit. Cognate e
go conqꝫror vobis de dōno isto qꝫ me qſcere non sinit. videns se ille nihil
pſicere tristis ac gemens discessit et infirma sine confessiōe atqꝫ viatico ab
hac luce migravit. Die at tercio is qꝫ cum sacerdote luserat defuncte filio
occurrit et sacerdotis q̄rimonie recordatus illū sine cā occidit. Post hec
et alia peccata plurima sacerdos idem pemptoriā incidit infirmitatē. qui
cū esset in despacione qđam cognata eius sedens coram illo cū signis o
tricionis vidit in eo nullum tristis sic ait. dñe debilis estis valde pparate
vos ppter deum. invocate illū ut peccata vestra vobis dimittat et spaciū
adhuc fructuose pme concedat. Ad quod ille despatus respondit. vides
horreum illud magnum ex oposito nostri. non sunt in eius tecto tot cala
mi quo sunt circa me demones congregati. Et hoc dicto mox agonias
expirauit eos. videns a deē moritur qꝫ q̄ filio vixerat san. Multa tibi de
multitudine demonū dicere possem sed usqꝫ ad duodecimā distinctionē
illud reseruo. **Monici**. Cū mali male viuendo multos habeat demones
incentores multos in morte accusatores miror si tot in pēis habituri sint
singuli tortores. **Monachus**. Supra distinctōe pma caplo. xxxii. dictum ē
de abbe morimundense qꝫ demones animā ad locum penarū portātes
cruciauerunt. Finaliter distinctione secunda capi. vi. **Hildebrand** latro
Bertolpho post mortem apparens multa milia demonū dicebat animā
suā foris pſtolari. **Monicius**. Si hec ita se habent certum est plures eē

Quinta distin^{tio} De demonibus.

demones q̄ hōies malos. **Monach⁹** Quātū ad p̄n̄s tps q̄stionis hu⁹ solucōm scire non possum⁹. sed certū habem⁹ q̄ in fine mundi q̄i sp̄pletus fuerit repxboꝝ numer⁹ multo plures erit mali hōies q̄ demones. **Nouici⁹**. vnde hoc pbaꝝ! **Monach⁹**. Decima ps angelop̄ cecidit ex qb⁹ demones facti sunt. Teste btō Gregorio. Tot ascensuri sunt ex electis hominum q̄t ibi angeli remanserunt. Scdm hoc nouem p̄tib⁹ numer⁹ hōiz electoꝝ transcendet numer⁹ demonioꝝ. Quis ergo dubitat q̄n inq̄pabiliter plures sint homines mali q̄ bōi. Nec in hoc mali homines aliquā recipi ent consolacōm q̄ numero longe plures erunt demonib⁹ q̄r tanta est illoꝝ naturalis potēcia. tanta exercta malicia. tanta torq̄ndi industria ut vn⁹ multis milib⁹ hōim in penis adhibendis sufficere possit. Hec de mul titudine malignoꝝ spirituū dicta sunt. Qd aut̄ inq̄pabilē mali sīnt et immē sericordes varijs tibi pandam exemplis.

Cap. ſe.

Demon q̄dam cū hominē a se obſeſſū horribiliter torq̄ret et diuer ſis p̄ os ei⁹ garriendo diuersa rſideret dictū est ei a q̄dā ex circū ſtātib⁹. Dic diabole ſi posſes ad grām in q̄ fuisti redire q̄d veſles ppter hoc laboris ſuſtinere? rñdit ille. Si hoc eēt in meo arbitrio Mallem cū una anima decepta deſcendere in iſfernū q̄ redire in celū. Mirantib⁹ dñib⁹ cur ita diceret iteꝝ hoc verbū rñdit. q̄d de hoc miramini? Tanta ē malicia mea et tā obſtinat⁹ ſū in illa vt non poſſim aliqd veſle boni. huic verbo alteri⁹ cuiusdā demonis ſermo diſcordat.

Cap. x:

Tecnicia beati Petri in Colonia csi femina q̄dā a demone obſeſſa miſe rabiliter tormentareſ contigit vt alia obſeſſa ſupueniret. mox vna otra al teram cepit iſurgere clamorib⁹ et oſtumeljs ſic ſe inuicē afficere ut om̄s miraremur. Demon demoni dicebat. miser ut q̄d oſcenciendo lucifero ſic de gloria eterna ruim⁹? Ad quod alter rñdit. q̄re feciſti? Cunqz adhuc q̄ ſi penitūdinis vba pferzet Alter ſubiunxit. Tace. p̄ma iſta nimis eſt ſera redire non poteris. vides q̄nta fit in illo obſtinacia! Idem ſp̄s malign⁹ de reditu ad gloriam ſicut ſupior interrogaſ verbū ſermoni eius valde con trarium audiente me rñdit. Si eſſet inquit columna ferrea et ignita rasořiſ et calamis acutissimis armata a terra uſqz ad celum erecta uſqz ad di em iudicij etiam ſi carnem haberem in qua pati poſſem me per illam tra here veſle nunc aſcendendo nunc deſcendendo dūmodo redire poſſem ad gloriam in qua fuī. **Nouici⁹**. Quid eſt q̄ tam contraria ſenſerunt?

Quinta distinctio De demonibus

(Monachus) Demon superior sciens propositum sibi factum prorsus impossibiliter maliciam suam ostendit. iste quantum boni prodiderit verbis quibus valuit declarauit.

(Nouicius) Timent ne demones penam sibi preparantur? **(Monachus)** Sentiunt et timent. Hinc est quod oes exorcismi quod ad illos nequitia eneruandam fuit per ignem et extremum iudicium includuntur. quod pati sunt ad nocendum hominibus alios tibi ostendam exemplis.

Cap. ii

Quam abbas natus anno paterito in monte sancti salvatoris iuxta aquiloni grani missam celebrarunt. finita missa oblata est mulier obsessa. Sup caput cum legisset lectorem euangelicam de ascensione et ad illa verba super egros manus iponet et hunc habebut manu capituli eius imposuisset. deinde vocem emisit tam horribilem ut oes terremur. Adiurat ut exiret respondit nondum vult altissimum. Interrogatur quomodo intrasset nec ipse respondit nec mulierem responderet permisit. per ea confessum est ad vocem mariti sui in somnacere animi sui dicetis. Vade diabolo quod intrare illum senserit per auriculam. Erat autem eadem femina de aquae si prouincia et satis nota.

Cap. iii

Homo quidam iratus sicut audiui a quodam abbate dixit filio suo vade diabolo. quem mox diabolus rapuit et nesciis comparuit. **(Nouicius)** Quod est quod filius punitur est ob peccatum patris cum scriptura dicat. Filius non portabit iniuriam patris? **(Monachus)** Eadem que de supra dicta muliere dixi et hic dico. utque fieri permisit deo propter exemplum ut dum iracundi in veracione uxoris mariti audierint cruciatum cordis. et in raptu filii patris dolores animi sui furores cohibeant et a stultiloquio linguas impescant. **(Nouicius)** Placet quod dicas **(Monachus)**. qui demones esse dubitat energuminos attendat quod dum per illos ora diabolus loquitur et in corporibus tam crudeliter debachatur. manifestum patet sue indicium illis demonstrat. **(Nouicius)**. verum dices si non esset ibi simulacio **(Monachus)**. Obsessos fuisse sepe prodit euangelium produnt et actus apostolorum et in multis locis vite vel possessiones sanctorum. Ex autem quidam propter quodcum se obsessos simulent non nego quod vero in quibusdam nulla sit fictio sed iecto probabitur exemplo.

Cap. iv

Retulit mihi Gerardus propositus Pleiensis mulierem obsessam multis bene nota Sygeberg venisse gratia curatorem. quod cum in oratorio

Quinta distinc^tio De demonibus.

sancti Michael archangeli de diuersis interrogare^r et incideret metio de lucifero apud inferos ligato. r^{ndit}: p os ei^r diabol^r. Tulti qb^r catherinis putatis mḡm meū ligatu in inferno? ferreis? nequaq^r? Tria verba posita sunt in silencio misse qb^rbus ligat^r est. Regrentib^r qb^rbus dā ex fratrib^r q^r sūt illa verba dicere noluit vel poci^r ausa non fuit sed ait. Fierite m̄ libruz q ego vobis oīdā illa. allat^r est ei liber missalis et claus^r porrect^r. Quē illa aperiens pmo istu canonē inuenit et digitū ponens sup illū locū p ipsuz et cū ipso et in ipso in qb^r memoria fit sume trinitatis ait. Ecce ista sūt fa
*quaq^r de
non ligatu* illa verba quib^r ligatus est mḡf me^r. Hoc audientes ex monachis ples q aderant scientes mulierē illitteratā esse edificati sunt valde. vim vboz intelligētes. p patrē em et cū filio et in spusando quoq^r opa indiuisa sunt fortis ill. e ligatus est et vasa eius direpta

Cap. xiii.

To festo òniū sanctoꝝ hoc anno cū eēm cum pōre meo in insula sancti Nico
lai q vulgo stup a vocat et ē monasteriū sanctimonialiū vidim^r ibi puellā
an aduentū nrm ob sessā sed tunc tā beneficio reliqaz q̄; soroz orōnib^r li
berata. De q retulit nobis eiusdem cenobij migrā femina religiosa q̄ die
qdā cū crudeliter ab immundo spū discepēt. volens qdā cleric^r honest^r
illū pbare saccellū spinaz dñice corone de tabula aurea ea nesciente tol
lens et manu clausa sup caput oī lisse tenens maximos ei clamores exci
tauit. Cui cū dicerent circūstantes cām furoris ei ignorātes qd clamas
diabole qd habes. r^{ndit}. Hoc quod fuit in capite altissimi caput meū de
pmit et pungit et dicitis m̄ qd clamas. Et edificati sunt valde circūstan
tes maxime sorores duplicitis rei hñtes vez experimentū videlicet q̄ spine
essent vere et q̄ femina veraciter ob sessa esset a demōc. Q si min^r hec duo
tibi sufficiunt exēpla recordare illoꝝ triū demonioꝝ in caplo pmo et secū
do atq^r tertio distinctionis tercie. Nouicius.

Cap. xv

Qum de his mihi satissadū sit est adhuc qd mouet. Quidā assēt
demones non esse in hominib^r sed extra eo q̄ castrū non intus h
extra dicat ob sideri. Alij contrarium sciunt innitentes verbis
saluatoris dicentis. Exi ab eo sp̄s immunde. **Monach^r.** Improprie dici
tur exire nisi quod intus est. utriq^r enim verum dicunt hñ aliquid sczg in
homine possit esse et non esse. Non p̄t esse diabolus in anima humana hñ
q Hennadi^r in distinctione ecclesiasticoꝝ dogmatū diffinit dicens. demo
ne p mergiā. i. opacōm non credim^r substancialiter illabi amē h applicacōe

Quinta distinctio De demonibus

et oppressione muri Illabi autem menti illi soli possibile est quod creauit. quod natura subsistens incorpore capabilis est sue facture. Mentre hominis iuxta sibam nihil implere potest nisi creatrix trinitas. Nouicius. quod ergo est quod diabolus cor hominis dominum intrare tentare vel immittit. Monachus. non aliter intrat vel implet vel immittit nisi quod anima decipiendo in affectu malicie trahit. Et hec est drama inter aduentum spiritus sancti et spiritus maligni quod ille proprie dicit illa bi iste immittit spiritus sanctus existens in anima peccatrice per concupiscentiam et poteritiam et sapientiam quasi de ipso illabimur per gloriam. Christus vero malignus cum extra sit ut dictum est per sebam mala suggestendo et viciis mente afficiendo quasi sagittam suam immittit maliciam unde habes immissionem per angelos malos. Hinc est quod homo per aduentum spiritus sancti plorat et forcatus potest diligere bonum quamquam non dilexit maiorem quam si de remoto immisum. Cum diabolus dicatur esse in homine non intelligendum est de anima sed de corpore quod in vacuitate corporis eius et in visceribus ubi stercore continetur et ipse esse potest Nouicius. Satis expeditum sum de questione hac hunc quod si adhuc aliquis vies sint aliae quibusdemones hominibus soleant nocere. Monachus. Non enim demones mille nocendi artes et quibusdam quicunque tibi panduntur nonnullas nocent falsa promittendo. alijs nocent per suos ministros in fide subruendo nonnullis nocent in corpe eos ledendo. alijs quod piculosus est in peccatis occidendo. Ista omnia iusto dei sunt iudicio et de singulis tibi subiungam exempla.

Cap. vii.

Mcapitulo domo ordinis Cisterciensium quod sita est in episcopatu Coloniensi sicut audiui a quodam sacerdote ordinis nostri hominis veritato quae res non latuit queritur. Quodam fuit qui a monachis cum quibusdam loquens in tempore litteras didicerat. Ita ut textum legere sciret. In modo occasione illectus et deceptus libellos sibi ad hunc ydronos occulte fecit scribendi cepitque in vicino proprietatis delectari. Cumque homini studium eidem querendo ad hoc nimis querendo prohiberetur amore discendi apostolice incurrit. modicum tamen propter etatem profecit. deinde ad monasterium prima duxit rediens et hoc usque tertio actitans nunc ad scolas seculares excedendo nunc retuerendo. diabolo copiosam in se subiungit materialia decipiendo. visibiliter enim illi apparet in specie angelii ait. disce fortius quod futurus es et a deo diffinitum ut Haluerstadensis fias episcopus. Tute ille diaboli dolos non obseruans sperabat in se antiquum renouanda fore miracula. quod plura. Die quodam seductor querendo se ingerens clara voce et hilari facie dicebat. Hodie episcopus Haluerstadensis defunctus est. festina venire ad civitatem cui a deo antistes destinatus es. Ipsi enim consilium mutari non potest. Statim miser de monasterio silentio exiit non deinde eadem in tempore cuiusdam honesti sacerdotis iuxta opidum Eantes hospitatus est. ut atque gloriose ad sedem suam veniret nocte annam lucem surgens equum

C Quinta distin^clio **D**e demonibus.

hosplitis valde bonū stravit capā eiusdē induit ascēdit et abiit. Mane familia dom' dāno ognito apostatam insequens apprehendit ad iudicium seculare cū furto tract' et q̄ s̄mam damnatus non cathedrā vt eps sed si cut fur patibulū ascendit. vides ad quē finem pmissio diaboli tendat! liū conuersum et si non tam manifeste non min' tamen piculose decipit.

Cap. xvij.

Distraxit nobis anno p̄terito b̄tē m̄orie Theobald' abbas Eberbacen̄ q̄ q̄dam duers' cū nescio q̄ tenderet et auē que cūcul' dr̄ a voce nomen h̄ns crebri' cantantē audiret vices intrusionis enserauit et vigintiduas inueniens easq; q̄si p̄ omne accipiens p̄ ānis tot dē vices easdē sibi oputauit. Eya inq̄t certe. xxij. annis adhuc viuaz vt q̄d tanto tpe mortificez me in ordine? Redibo ad seculū et seculo dedi t' xx. annis fruar delicijs ei' vuob' ammis q̄ sup̄lunt penitebo. Haud du biū qn̄ diabol' q̄ sup̄dictū conuersū vt eps fieret ad credendū inducerat apto sermone et huic suaserit vt tali augurio fidē adhiberet occulta sug- gestione. Edo dñs q̄ auguriū odit aliter q̄ ille ordinauerat dispositus. nā duos q̄s p̄me deputauerat ānos eū in seculo viuere pmissit q̄ ānos virginis delicijs ordinatos iusto suo iudicio subtraxit. Ecce tales sūt pmissioes diabolice. Q̄ āt nōnullos ymo plurimos q̄ ministros suos in fide subuer- tat sequencia declarabunt.

Cap. xviij.

Duo hōies non mente s̄ habitu simplices non ones sed lipi rapaces bizunziū venerunt sūmā simulantes religiositatē. Erant autē pallidi et macilenti nudis pedib' incendentes et q̄tudie ieiunantes matutinis solemnib' ecclesie maioris nulla nocte defuerunt nec aliqd ab aliquo p̄ter victū tenuem rccuperunt. Tunc tali ypocrisi toti' p̄plici in se p̄ uocassent affectū tunc p̄mū cepunt latens vir' euomere et nouas atq; in auditas heresies rudib' p̄dicare. vt āt eoꝝ doctrine p̄pls crederet. Farinā in paumento cribra iusserrūt et sine vestigj imp̄ssione sup illā ambulaue runt. Similiter sup aq̄s gradientes non poterant mergi tuguria ecia sup se facientes incendi postq; in cinerē sunt reducta egressi sūt illehi. Post hec dixerunt turbis. Si nō creditis verbis nostris credite miraculis. Iudīes talia eps et cler' turbati sunt valde. Et cū eis vellent resistere hereticos et deceptores diaboli q̄z m̄nistros illos affirmantes vix euascrunt vt non

Quinta distinctio De demonibus

a populo lapidareſ Erat enim idem eſs vir bonus et litteratus atq; de noſtra prouincia natus. Bene illuz nouit ſener monachus noſter q; mihi iſta retulit et qui eodem tempore in eadez ciuitate fuit. videns episcopus nihil ſe verbis proficere et per ministros diaboli ſibi commiſſum populuz in fide ſubuerti clericum quendam ſibi notum et in nigromancia peritiſſi mum ad ſe vocans ait. Sic et ſic per tales actum e in ciuitate mea Rogo te ut inueſtiges a diabolo per artem tuam qui ſint vnde veniant vel qua virtute tanta ac ſtupenda operentur miracula Imposſibile eſt eniž ut ſig na faciant virtute diuina quorum doctrina deo nimis eſt contraria. Di cente clericuſ. domine diu eſt q; arti huic renunciaui. respondit episcopus. Bene cernis quantum arter. vel oportebit me doctrine illorum conſetire vel a populo lapidari. Iniungo ergo tibi in remiſſionem omnium peccatorum tuorum ut mihi in hac parte ad quiescas Obediēſ clericuſ episco po diaboluſ vocauit cauam ſue vocacionis ſeſcitantis respondit. Deni tet me recessiſſe a te. Et q; de cetero magis obsequiosus tibi eſſe deſidero q; fuerim rogo ut dicas mihiſ qui ſint homines iſti que doctrine eoruz v̄l qua virtute tanta operentur mirabilia Respondit diabolus mei ſunt q; a me miſſi et que in ore illorum posui illa predicanſ Respondit clericuſ. Quid eſt q; ledi non poſſunt nec in aquis mergi neq; igne comburi? Res pondit iterum demon Tyrographa mea in quibus hominia mihi ab ei ſi facta ſunt conſcripta ſub aſcellis ſuis inter pellem et carnem conſulta ſeruant quorum beneficio talia operantur nec ab aliquo ledi poterunt. Tunc clericuſ. Quid ſi ab eis tollerentur? Respondit demon Tunc infiri mi eſſent ſicut ceteri homines Audiens iſta clericuſ regraciabatur demoni dicens. Modo recede et cum vocatus fueris a me iterum venias. Re uerſus ad episcopum hec ei per ordinem recitauit Qui magno repletus gaudio tocius ciuitatis populum in locum ad hoc ydoneum conuocauit dicens. Ego paſtor vester ſum. vos oues Si homines iſti ut dicitis doctrinam ſuam signis conſirmant volo illos vobifcum imitari. Sinatum. dignum eſt ut illis punitis vos ad fidem patrum vefrorum mecuſ penitentes reuertamini Respondit populus. Nos plurima ab eis viđi muſ ſigna. Quibus episcopus Sed ego illa non viđi Quid multa! plautuſ populo conſilium. vocati ſunt heretici. Affuit episcopus accenſus eſt focus in medio ciuitatis Orius tamen q; intrarent ad episcopum ſe ereto vocati ſunt quibus ipſe ait volo videre ſi aliqua circa vos habeatis maleſicia. quo audito mox expoliantes ſe cum magna ſecuritate dixerunt. querite diligenter tam in corporibus q; in veſtimentis noſtris Milites vero ſicut ab epifco ſucrant premoniti brachia quoque.

Quinta distinctio De demonibus

illorum leuantes et sub ascellis cicatrices obtuctas notantes. cū telis illas ruperunt cartulas insutas in extrahentes. qd' acceptis ep̄s cū here tici ad p̄lm exiens facto silencio clamauit valide. mō p̄phete v̄fi ingre antē ignē et si leſi n̄ fuerint credā eis. miseris trepidatib' q̄ dicētib' n̄ possū' mō intrare. ep̄o recitāte malicia eoꝝ detecta est p̄lo et oñla cyrographa. Tunc vniuersi furentes diaboli ministros cū diabolo in ignib' etnis cru ciandos in ignē p̄patū piecerunt. Sicq; p̄ dei grām et epī industria here sis inualescens est extincta et plebs seducta atq; corrupta per penitenciā mundata.

Ca. 11.

Quia illa tpa sub archiep̄o Reynaldo Colonie plures sunt here tici ophensī q̄ a litteratis viris examinati et vīti p̄ iudicium secula re dānati sunt. Data s̄nia cū ducenti cēnt ad ignē vn' illoꝝ Arnoldo noīe quē ceteri mḡem suū fatebant̄ sicut narrauerunt q̄ interfuerūt panē et pelui cū aq̄sibi dari petiuit. qd' dā volentib' vt hoc fieret viri pru dentes dissenserunt dicentes. Aliqd hic fieri posset ope diabolico qd' infirmis cēt in scandalū et in ruinā. **Nouicii**. miror qd' de pane et de aq̄ facere voluerit. **Monach**. Sicut coniūcio ex Abis cuiusdā alteri hereti ci qui ante hoc triennium a rege Hyspanie ophensus est et obust̄ sacrile gam ex eis facere volebat. omunionē vt suis fieret viaticū ad eternā dā nacōm. Nam qd' am abbas Hyspanus ordinis nostri per nos transiens qui cum ep̄o et ecclesiaz platis eiusdem heretici eriores damnauit. cum dixisse referebat q̄ clibet in mensa sua et de pane suo quo vescere& confi cere posset corpus Christi. Erat enim idem maledictus faber ferrarius **Nouicius**. Quid ergo actum est de hereticis Colonienibus. **Arnoldus**. Ducti sunt extra ciuitatem et iuxta cimiterium iudeorum simul in ignem missi. qui cum fortiter arderent multis videntibus et audientibus. Arnoldus semistis discipulorum capitibus manum imponens ait. Constantes estote in fide vestra quia hodie eritis cum Laurencio cum tamen nimis discordarent a fide Laurencij. Cum esset inter eos virgo quedam speciosa sed heretica et quorundam compassione ab igne subtracta pro mittencium vel quia eam viro traderent vel si hoc magis placeret in monasterio virginum locarent cum verbo tenus consensisset iam extinctis hereticis tenentibus se dixit. Dicite mihi vbi iacet seductor ille. Cunq; ei demonstrasset magistrum Arnoldum ex manibus illorum elapsa facie veste testa super extinti corpus ruit et cum illo in infernum perpetuo arsura descendit.

Quinta distinctio. De demonibus

Cap. xx.

Ducis annis elapsis ibi epo Bertramo viro valde litterato orta est hæsis valdosiana in ciuitate metensi hoc modo. Cum idem antistes in festiuitate quodam populo in ecclesia predicasset duos homines ministros diaboli in turba stare spiciens ait. video in te vos duos nuncios diaboli. Ecce illi sunt digito eos ostendens quod me patre in monte pessulano propter haereses damnati sunt et ejecti. quod epo durius responderunt habentes in comitatu suo scolarum qui more canino contra eum latrabat iniurias eum lacestiens. Egressi vero de ecclesia multitudinem populi circa se congregantes errores suos illi predicauerunt Quibus cum quidam ex clericis dicerent. vos domini nomine apostoli dicimur. quoniam predicabunt nisi mittantur. volum scire quod vos miserit huc predicare. non derunt illi epis. non enim poterat illi epis vim inferre propter quodam potentes ciuitatis quod eos in odiu episcopi souebant eo quod quendam usurariu defunctu iporum cognatum de atrio ecclesie eiecisset. Reuera missi fuerant a spiritu erroris per quam ora hereses valdosiane ab uno eorum sic dicte in eadem ciuitate sunt seminatae et necdum prout extincte. Monici. heu quod tot hodie hereses sunt in ecclesia. Monachus illoc furoz et malicia diaboli effecit.

Cap. xi.

Ampibus Innocencij pape predecessoris huius qui nunc papatum tenet honorum durante adhuc scismate quod erat inter Philippum et Ottонem reges Romanorum. Diaboli inuidia hereses albiensium ceperunt pullulare vel ut verius dicam maturescere. Cuius vires erant tam valide ut omne triticum fidei gentis illius versum videre in lolium erroris. Missi sunt abbates nostri ordinis cum quibusdam epis copis qui zizania rastro catholice predicationis eradicascent. Sed obstante homine inimico qui illa seminauerat modicum ibi profecerunt. Non uicius quis fuit error illorum? Monachus. Quedam heresiarche eorum collegant puncta ex dogmate Manichei. quedam ex erroribus que in periarchon scripsisse fertur. Origenes plurima etiam que de suo corde finixerant adhucientes. Duo credunt cum Manicheo principia deum bonum et deum malum id est diabolum quez dicunt omnia creare corpora sicut deum bonum omnes animas. Monicius. Moyses et corpora et animas confirmat deum creasse dicens. Formauit deus hominem. id est corpus de limo terre et inspirauit in faciem eius spiraculum vite. i. anima. Monachus. Si Moysen et prophetas reciperent heretici non essent. Corporum resurrectionem negant quicquid beneficij mortuis a viuis im-

Quinta distinctio De demonibus

pendit irrideat ire ad ecclesias vel in eis orare nihil dicunt predesse. In his deteriores sunt iudeis et pagani qui illa credunt. Baptismū abiecerunt sacramentū corporis et sanguinis Christi blasphemāt. **Nouicii.** ut quod rātas a fidelib⁹ persecōes sustinent si nihil ex hoc in futuro retr̄ ibucōis expectat. **Monach⁹.** glam sp̄s dicunt se exspectare. quodaz sup̄dictoꝝ abbatū monach⁹ cernens quendā militē in eā sedentē loq̄ cū oratore suo. hēticū illū estimans sic fuit Christi accedens ait. dicite mihi p̄be vir cui⁹ est ager iste. r̄nidente illo me⁹ est subiecit. Et quod de fr̄cū illi⁹ facitis? Ego inquit et familia mea de eo viuum⁹ aliqd̄ ecclā erogo paupib⁹. Dicente monacho quod boni speratis de eleosina illa r̄nedit miles hoc verbū. ut sp̄s me⁹ gloriose p̄gat p̄ mortē. Tunc monach⁹. quod p̄get? Nit miles. sicut meritū suū habet virit et hoc apud deū meruit exiens de corpe meo intrabit corp⁹ alicui⁹ futuri principis sive regis sive alteri⁹ cuiuslibet illustris psonae in quod deliciet. Si at male corp⁹ intrabit miseri paupisqz in quod tribulet. Redidit stult⁹ sicut et ceteri albienses quod anima sicut meritū p̄ diuersa trāseat corpora ecclā animaliū atqz serpentiū. **Nouicii.** feda hereticus. **Monach⁹.** In tñm enim albiensū error inualuit ut breui inualallo tempore infecerit usqz ad mille ciuitates et si non fuisset gladīs fidelium rep̄si⁹ puto quod totā europā corrupisset anno dñi. cc. x. Predicata est ɔtra albienses in tota Alemania et Francia crux et ascēderunt ɔtra eos anno sequenti de Alemania Lutpold⁹ dux austrie Dolph⁹ comes de monte Wilhelm⁹ comes Juliacensis et alij multi diuise se ɔ dicōis atqz dignitatib⁹. Simile actū est in Francia Normania atqz Pictavia Ibo p̄ dñi p̄dicator et caput erat Arnold⁹ abbas Cisterciensis p̄ea archieps Carbonensis. venientes ad ciuitatē magnā quod Biders vocat in quod plus qđ centū milia hominum fuisse dicebant oblederunt illā. In quod aspcū heretici super volumen sacri euangelij mingentes de muro illud ɔtra Christianos p̄icerunt et sagittis p̄ illud missis clamauerunt. Ecce lex vestra miseri Christ⁹ vero euangelij sator inuria sibi illata non reliquit inulta nam quodam satellit zelo fidei accensi leonibus similes exemplo illorum de quibus legitur in libro Machabeorum. scalis appositis muros intrepide ascenderunt. Hereticisqz diuinitus territis et declinantibus sequentibus portas apertientes ciuitatem obtinuerunt. Cognoscentes ex confessionibus illorum catholicos cum hereticis esse permixtos dixerunt abbat. Quid faciemus domine? Non possumus discernere inter bonos viros et malos. Timens tam abbas quod reliqui ne tantum timore mortis se catholicos simularent et post illorum abscessum iterum ad perfidiam redirent fertur dixisse. Cedite eos. Nouit enim dominus qui sunt eius. Sicqz innumerabiles occisi sunt in ciuitate illa.

Quinta distincio De demonibus

Niam itidē ciuitatem magnā a re pulchrā vallē vocatā que sita est iuxta tolosā virtute diuina obtinuerunt In q̄ p̄plo examinato cū oēs p̄mitteret se velle f̄dire ad fidē q̄drigētiq̄nq̄gita in sua p̄tacia indurati a dia bolo p̄manserunt. et q̄b⁹ quadringenti obusti sunt in igne ceteri patibul app̄esi Idē actū est in ceteris ciuitatib⁹ atq; castellis miseris se vltro morib⁹ ingerentib⁹ Tolosani vero artati oēm p̄miserunt satissadōm. sed vt p̄ea patuit in dolo Nam p̄fidus comes sancti Egidij p̄nceps et caput dñi hereticop̄z dñib⁹ sibi in filio Lateranensi abiudicatis feidis videlicz et allodjjs ciuitatib⁹ et castris et ex maxima pte eisdem a comite Simōe de fortī monte viro catholico iure belli occupatis in Tolosā se transtulit de q̄ v̄sq; hodie fideles verare et impugnare non cessat Et sicut hoc āno dñs Conrad⁹ efs Portuens⁹ et cardinal contra albienses miss legatus scripsit capitulo cisterciensi q̄dam ex potentibus tolosane ciuitatis quod tam horredum in odium xp̄i et ad confusione nostre fidei egit. vt eciam ipsos Christi inimicos mouere merito debeat Juxta altare maiores ecclesie ventrē susi purgauit et palla altaris ipsas imundicias detergit Teteri vero furozi furorem adficientes scortū super sacrum altare posuerunt in aspectu crucifixi eo ibi abutentes Postea ipsam sacram ymaginem detrahentes brachia ei presciderūt multo militibus herodis deteriores qui mortuo ne eius crura frangerent peperunt Nouicius. Quis non stupeat ad tantam pacientiam dei! Monachus. Altissimus est enīz paciens redditioz. qui damianos post victoriam eo q̄ crucifixi collo fune alligato per plateas illum traxerint in collo ⁊ in gutture tam mirabiliter puniuit puto quia has blasphemias minime dissimulabit Albienses anteq; veniret contra eos exercitus domini vt supradictum ē Miralimome linum regem de Marroch in auxilium sibi inuitauerant Qui de Africa in Hispanias cum tam incredibili multitudine venit vt totam Europam se obtinere posse speraret. Mandauit eciam innocentio pape quia equos suos i porticu ecclesie beati Petri deberet stabulare et super illā vexillū susi figere Quod ex parte impletum est et si secus q̄ ipse cogitasset et quia deus frangit omne superbū .eodem tempore scilicet anno gracie .M .cc .xii .xvii .kal .Augusti de exercitu eius .lx .milia pugnatorum ceciderunt Ip̄ se vero se in Siciliaz transferens ex dolore mortuus est Cuius vexillū principale in bello captum innocentio est transmissum et in ecclesia p̄dicta ad xp̄i gloriam erectū Hec de albiensib⁹ dicta sint Nouici⁹ Si fuissent inē homines istos viri litterati forte non tm errassent Monachus. Litterati cum errare incipiunt eciam illitteratis instinctu diabolico plus et grauius desipiunt

Quinta distinctio De demonibus

Cap. viii

Eodem tpe q̄ manifestare sunt hereses albiensū in Parisiensi ciuitate in q̄ fons est toci sciencie et pute diuinaz scripturaz qbus dā viris Irātis p̄suasio diabolica puerū instillauit intellectū. q̄ nomina sunt hec m̄gr Wilhel'm⁹ pictauensis subdiacon⁹ q̄ legerat p̄si⁹ de artib⁹ et trib⁹ ānis studuerat in theologia Bernard⁹ subdiacon⁹ Wilhel'm⁹ aurifer p̄pheta eoꝝ Stephan⁹ sacerdos de veteri curbuel Stephan⁹ de cella Johannes sacerdos de vncinis Iſti oēs in theologia studuerāt excepto Bernardo Dudo spalis cleric⁹ m̄grī Emelrici sacerdotis q̄ fere decem ānis in theologia studuerat Elmand⁹ acolit⁹ zodo diacon⁹ m̄gr Harin⁹ q̄ suentauerat p̄sius de artib⁹ et hic sacerdos audierat theologiā a m̄grō Stephano archiepo cantuariense vrlie⁹ sacerdos de lucri q̄ sexagenari⁹ studuerat in theologia tpe multo Petr⁹ de scō Clodoualdo sacerdos et sexagenari⁹ q̄ eciā audierat theologiā Stephan⁹ diacon⁹ de veteri curbuelo Iſti instinctu diaboli hereses multas et maximas excogitaucr̄t et iā in plurimis locis disseminauerant. Monach⁹. q̄ fuerūt capla in qb⁹ viri sciencia et etate tā magni erzare potuerunt. Monach⁹. dicabant non aliter eē corp⁹ xp̄i in pane altaris q̄ in alio pane et in qlibet resicqz deū locutū fuisse in ouidio sicut in Augustino. negabāt resurrectōm corp̄m dicentes nihil eē padisū neqz infernū h̄ q̄ haberet cognitōm dei in se quā ipsi hēbant haberet in se padisū. q̄ vero mortale peccatū haberet infernū in se sic dentē putridū in ore Altaria sanctis statui et sacras ymagines thurificari ydolatriā eē dicebant eos q̄ ossa martiz̄ deosculabāt subsānabant Maximā eciā blasphemia ausi sunt dicere in sp̄msanctū a q̄ ūnis mun dicia ē et sanctitas si aliqz est in sp̄u aiebant . et faciat fornicationem et aliqua alia polluzione polluatur non est ei peccatum quia ille sp̄s qui est deus omnino separat a carne non p̄t peccare. et homo qui nihil est non potest peccare. q̄ diu ille spiritus qui est deus est in eo. Ille operatur omnia in omnibus. vnde concedebant q̄ vniusquisqz eorū esset christus et spiritus sanctus. Impletumqz est in eis quod dicitur in euangelio. Surgent pseudo Christi et pseudo prophete et cetera. Habant etiā miserrimi illi argumenta sua nullius proslus valoris quibus suos erores confirmare nitebantur. Quorum perfidia hoc ordine detedta est. Predictus Wilhelmus aurifaber venit ad magistrum Rudolphum de Namūtico dicens se esse missum a domino et hos infidelitatis articulos ei p̄posuit. p̄ sub quibusdam formis opatus est in veteri testamento scz legalib⁹ et filius similiter sub quibusdā formis ut in sacramēto altaris et

Quinta distinctio De demonibus

baptismi et alij. Sicut ceciderunt forme legales in pmo xp̄i adū tu. ita nunc cadent oēs forme q̄bus fili⁹ opatus est et cessabunt sacramenta qr̄ ḡsona sp̄us sancti clare manifestabit se in qb⁹ incarnabit et pncipaliter per septē viros loqtur q̄z vn⁹ ipse Wilhelm⁹ erat Ipse pphetabat q̄ ifra qn⁹ qz annos iste q̄tuor plage cuenire deberent Prima sup plm q̄ fame oſu mē. secunda erit gladi⁹ q̄ se pncipes interficiant. tercua in q̄ terza apie⁹ q̄ degluciet burgenses. In q̄rta descēdet ignis sup platos ecclesie q̄ sūt mē bra antixp̄i Dicebat em⁹ qr̄ papa eēt antixp̄s et Roma Babilon Et ipē sedet in monte Oliueti. i. in pinguedine ptatis Ja em⁹ tredicim elapsi sunt anni et nihil horū contigit q̄ pseudo ille ppheta futura infra q̄nquenniū pdixerat Et vt fauorem sibi captaret Philippi regis francie ecia hoc ad iecit Regi francoꝝ subhcient omnia regna et filio ei⁹ q̄ erit in tpe sp̄stāci et non moriet et dabuntur duodecim panes regi francoꝝ .i. sciencia sc̄p turap et potestas His auditis mḡ Rudolph⁹ interrogavit si aliq̄s habe ret socios quib⁹ ista fuissent reuelata Qui cuz respondisset habeo m̄los sup̄dictos viros nominans perpendens vir prudens imminens periculū ecclesie et se solum ad inuestigandum corum nequiciam eos conuincēdos non posse sufficere ex quadaz simulacione dicebat sibi esse reuelatuꝝ a spiritali de quodam sacerdote qui cum eo predicare deberet sectam eo rum Et vt famam suam seruaret illesam nunciauit hec omnia abbati sāc̄ti victoris et magistro Ruperto et fratri Thome cum quibus adiūt episco pum Parisiensem et tres magistros legentes dī theologia videlicet de canum Saleburgiensem et magistrum Rupertum de Koren et magistrū Stephanum omnia hec eis insinuantes Qui terziti valde iniunxerunt se pedicto Rudolpho in remissionem peccatorum suorum et alteri sacerdo ti vt se fingerent esse de illorum consorcio donec sciencias omnium audi uissent et plenius omnes articulos incredulitatis eorum explorassent. magister vero Rudolphus et suis sociis sacerdos in execuzione huius laboris cum ipsis hereticis circuerunt episcopatum Parisiensem Lingonē sem Trecensem et archiepiscopatum zenonense in tribus mensibus ⁊ q̄z plurimos de eoruꝝ secta iniuenerūt Ut itaq̄z ip̄i heretici plene de ip̄o magistro Rudolpho considerent quandoqz vultu eleuato se spiritu in celuz raptum simulabat et postea aliqua se vidisse dicebat que in conuēticulis eorum narrabat ⁊ publice eoꝝ fidem de die in diem se pdicatuꝝ spopon dit Tandem reuerſi ad ep̄m visa et audita enarauerūt quo audito ep̄s predictus per prouinciam pro eis misit eo q̄ non essent in ciuitate excepto uno Bernardo. Qui cum essent in custodia episcopi congregati sunt ad eorum examinacionez vicini episcopi et magistri theologi pposita sūt

Quinta distinctio De demonibus

eis sup̄dicta cap̄la que q̄dā ex eis in p̄ficiā dñiū prestabant quidā vero cū resilire vellent et se duinci viderent cū ceteris stabant in eadē primacia nec negabant Tanta audita pueritate dñilio ep̄oz et theolozoz ducti sunt in campū et corā yniuerso clero et ip̄lo degradati et in aduetu regl. q̄ tunc p̄n̄ non erat exusti. q̄ mente obstinata nullū ad interrogata dabat r̄nsū. in qb̄ in ip̄lo mortis articulo nullū pp̄endi poterat p̄mē indicū. Cū ducerent ad tormenta tanta exorta est aeris inclemenciā nemo dubitaret q̄n ab eis aer fuisse occitar a qb̄ tant⁹ error morientib⁹ fuerat p̄ sua s⁹ In ipsa nocte is q̄ inter eos potior habebat ad ostiū cuiusdā incluse p̄ sans sero suū errorē confess⁹ est asserens se magnū hospitē ē in inferno et ec̄nis incendīs deputatū. q̄tuor ex eis fuerant examinati sed non sunt obusti videlicet mḡr Garin⁹ ylric⁹ sacerdos Stephan⁹ dyacon⁹ q̄ ppetu o reclusi sunt carcere Petr⁹ vero anteq̄z capet p̄ timore monach⁹ effect⁹ mḡr Almenic⁹ q̄ predicte p̄nitatis mḡr erat elect⁹ ē de cimiterio et in cāpo sepult⁹. Eodē tpe p̄ceptū est Darisi⁹ ne q̄s infra tenniū legeret libros naturales. libri mḡfii David et mḡfi gallici de theologia ppetuo dānau sunt et exusti Sicq̄ p̄ dei grām heresis exorta excisa est

Cap. viiiij.

Vi sunt duo anni clapsi q̄ qdā diabolo plen⁹ apud trecas se esse sp̄msandū publice p̄dicabat Cui⁹ insanī p̄p̄l non sufferentes inerate posuerunt et copioso igne circūposito in carbonē reuegerō Nonice. Puto vitā illoꝝ multū execrabilem esse q̄z tā se da est doctrina Monach⁹. vt amplius detesteris hereticoꝝ sectas ynum tibi de illoꝝ vita subiungam exemplum

Cap. viiiij.

AEmpe Frederici impatoris cū Luci⁹ papa fecisset verone ciuitate Lombardie moram multis tam ecclesiarum prelatis q̄z regni hnc pib⁹ ibidem congregatis et esset ibi Hodescale⁹ monach⁹ nō tunc maioris ecclesie in Colonia canonicus cū fratre suo Euerhardo canonico sancti Heronis hospes illoꝝ pene singulis noctibus cum uxore et filia de domo xp̄ria egressus est Quod cum considerasset Euerhard⁹ interrogauit nescio quem illoꝝ quo irent vel quid agerent Cui cū r̄nsū esset veri et vide secur⁹ est illos in dominum quandam subterraneam ap̄plā satis in qua multis extroq̄z seru congregatis quidam heresiarcha sermonem blasphemīs plenum cunctis tacentibus fecit per quem ritam et mores illorum instituit. Deinde extincta candela yniusquisq̄z sibi p̄ximā

Quinta distinctio De demonibus

sibi primā inuasit nullā hñtes drām inter legittimā et absolutā inter vñ
duā et virginē inter dñam et ancillā et qđ horribili' est inter sororē et fili
am. Euerhard' vero hec videns vt pote iuuenis luxuriosus atqz vanus. si
mulans se discipulū hospitis sui filie vel alteri cui libet puelle in sermone se
diunxit cum q̄ extincta candela peccauit Cumq; hec actitasset pene annū
dimidiū mḡr cunctis audiētib' ait. Iuuenis iste tā studiose frequentat au
ditorib' nřm cito habilis erit ad docētū alios. Hoc verbo audito non a
plius intravit Et sicut m̄ retulit p̄dicit. Hodeseale' cū illū de hoc arguerz
r̄ndit Sciatīs fr̄ me non frequentare cōuenticula hereticoꝝ ppter hēses
sed ppter puellas Ecce talis est vita et lex hereticoꝝ nec miz. qz non cre
dunt resurrectōꝝ vel gehennā siue penā maloꝝ impune em̄ transire putat
q̄cunq; agunt Nouici'. audiui q̄ multi heretici sint in Longobardia Monach'.
Hoc miz non est. H̄nt em̄ suos mgrōs in diuersis ciuitatibus
apte legentes et sacrā paginā puerse exponentes.

Cap. xiv.

Et pte q̄ Otto rex pfect' est romā coronari in impatorē et issent
cū eo Johannes ep̄s Cameracens̄ Henric' scolastic' sancti Ge
reonis mgr̄ Hermān' canonice Būnenb̄ sūl' ingressi sūt cui'dā hē
siarche scholas locū quē tūc legebat is erat. Ja iudiciū mūdi vēit Ja p̄n
ceps mundi hui' ejcieſ foras Quē locū ita glosauit Ecce xps diaboluz
pncipem huius mundi vocauit qz hunc mundū creauit Cum q̄ predictus
Hermān' satis dure disputauit et sicut mihi retulit q̄ de' creasset omnia
vñibilia et iruñibilial corporalia et spiritualia nō solū ex scripturis sed ex ra
tione monstrauit Hec dicta sint de hereticis qui membra sunt diaboli h
enim noueris q̄ multo intencius suam diabolus maliciam exerceat in he
reticis q̄ in energuminis Nouicius Possunt energumini. id est obſelli
a diabolo habere caritatem! Monach'. Etiam, sicut superius dictum ē
non in animab' sed in corpibus est

Cap. xvii.

Milier quedā in Briseke satis crudelitē h̄ anno verabaſ hanc dia
bolus cum esset q̄nquenis hoc ordine intravit. Die quadam cuz
lac manducaret pater eius iratus dixit. Diabolum comedas in
ventrem tuum Vox puellula sensit eius ingressum et vscz ad maturaz eta
tem ab illo verata hoc anno primuz meritis apostoloꝝ Petri et Pauli
quorum limina visitauit liberata est. quis dicere audeat quinq; annoꝝ in
fantulam baptisatam non habere caritatez! De qua idē demon dicebat

o i

Quinta distinctio **De demonibus.**

Me egresso nunqz aliud post hanc vita senciet purgatoriu Obsessi peccata sua offitentur orant et omunicant. **O**r diabolus quodam dei permissione in corporibus suis ledat qbuodā tibi omnidā exemplis

Cap xvii

Theodericus Susaciensis conuersus noster sicut ab eius ore audiui cum esset iuuenis puellaz quandam in ciuitate Lubech. alter quodam iuuenis ei procabat km quod illi pmiserat femina consciencie cum Theodericus se eius concubitu vi sperasset socie ei illudens accessit illam. Quo cognito iratus dixit. **D**iabolus qui me huc adduxit poterit me etiam hinc reducere **M**ox inuitatus affuit hominē rapuit et in aera leuavit quod ultra ciuitatē transferens iuxta ripam cuiusdam lacus incommodo satis depositus. **A**d quē sic ait. Si nō quocunqz mō te signasses modo occidisse te. **E**nquierer enim et imperfecte in ipso raptu signuz sibi crucis impresserat. **D**imissus a demone tam grauiter cecidit ut in terra sine sensu iacens sanguinē vomeret. **T**andem aliquantulū viriu resumens manibus pedibus quod reptando ad aquā venit. Faciem lauit atque ex ea bibens cū multo labore ad hospitiū suū peruenit. **I**ngressus domū mox vt lumē aspergit scđo in terrā ruit. vocatus est sacerdos qui initū euangelij Johānis super eum legit. alijs quod orationibz otra impetus diaboli illi muniuit. Postea per annū integrū ita corpus eius totū erat tremulū ut eiphi manu tenere non posset ad bibendū. **E**cclesiām sancti Nicolai omnia quod ciuitatis edificia luna splendente cū a diabolo portaretur. et portando sp̄ merebz se vidisse testat. Simile pene habes supra distl. iij. ca. xi. de Henrico ciue susaticse quē diabolus noctu in foro rapuit et ultra monasteriū sancti Patrocli translatū in pasculo depositus. Tam mala enim et tam venenata est demonū natura ut solo illoz intuitu sepe homines corrumpant.

Ca. xviii.

Ftero conuersus noster cū nouicius esset et nocte quadam cuz alio duerso ppter timo **C**laustri circumiens quasi vmbram humānā eminus iuxta lauatoriū aspergit. Estimans quod frater Fredericus esset monachus noster accessit propius volens ei innuere ut iret dormitū. Et quia nouerat eum non esse sane mentis pedem retraxit ab illo ledi timens. duz sic staret vmbra in oculis eius usque ad tabulatiū domus crevit. **M**ox signis sonatibus in dormitorio pistrinū intravit. quod clibanus coquendis panibus preparatus erat mox ut ignem quem quasi per parietem vitreum intueri visus est. aspergit. infirmari cepit. Statim exiens et sub arbore se reclinans pene octo dieb,

ab illa hora in tanta defectione fuit cordis et corporis ut non posset manducare neque bibere neque dormire. **Mouitius.** Velle ratione scire quare homo viso demode mor igne aspecto extasim incurat. **Monachus.** Ignis lucis minister est. dyabolus vero princeps et auctor tenebrarum est. lux et te nebre sibi inuicem straria sunt sicut frigus et calor. Si egressus fueris de tenebris in radius solis vel ecclueso ex repentina mutatio visus tuus turbat et deficit. Itē si manū nimis frigidata igni adhibueris sine de igne ex tractam aque gelide immerseris strarius elementū amplius te cruciabit. Quid ergo mihi ex visione dyaboli quod ut dixi auctor est tenebrarum et ignis eterni hominis natura turbat et terret strahit et deficit cum igne huius mundi viderit qui omnino stratus est igni gehenne. Ille tenebrosus iste luninosus multū ab eo discordat tam in sensu quam in effectu. Hinc tamen pfecti ut supra dictū est sepe demones sine terrore et sine sensu defectione videntur. **Mouitius.** Si visio dyaboli tam periculosa et tam nociva est in forma subiecta quis illū videre posset in sua natura? **Monachus.** Oculis corporalis dyabolum ut est videre non potest. **Mouitius.** Quare? **Monachus.** Quia dyabolus spiritus est. et spiritū ut est opinio pene omnium magorum non nisi spiritus videre valet. Vident enim anime reproboz in inferno. et sicut summa beatitudo electorum est videre deum. ita maxima vicitur esse pena misericordia dyabolum. His audire quorundam periculum illum in sua substanca videre volentium. **Mouitius** volo et desidero quia quanto plus hororis et malicie de illo audiero tanto amplius peccare pertimesco. **Monachus.** Audi ergo.

¶ Ca. III

Enne hos annos duodecim Wilhelmus abbas de sancta agata dyocesis Leodiensis que est domus ordinis cisterciensis dum tempore quodam iturus esset Eberbachum ad quam pertinet domus illa. venissetque colonia dixit monacho suo atque duuerso adolpho nomine. Opus est misericordie ut videam obsecram illam germanam scilicet talis duensi nostri de Eberbach ut per nos eius ille statum cognoscat. Quod cum illis placuisse et domus in qua illa cum multis et inter multos sedens erat intrassent eum abbas nescio unde eam interrogaret et illa nihil omnino responderet subiicit. His aliquo mandare fratri suo? Illa obimutescente adiecit abbas. Adiuro te per eum quem hodie in missa tractauimus ut respondeas mihi. Morum dyabolo obedienti et per os semine ad interrogata respondere. Rogatus est abbas tandem a duuerso quam a monacho ut illa super solarium duceret quatinus prout eius ut possent colloquio. Quod cum factum esset et de diuercis ab abbate dyaboli?

Interrogaret et respondendo nimis mentiret ait. **D**iuro te p altissimū vt
 nō nisi vera mihi respondeas. **Q**uod cū pmississet iussit monachū atqz cō
 uersū paululū secedere. **Q**uē cū interrogasset de statu qua undā animarū
 fratp videlicz tam apud eberbachū qz apud sanctā agataz nup defuncto
 rū ita probabiliter de singulis quas tñ femina nunqz viderat differuit ve
 abbas de veritate nihil ambigeret. **D**icebat tales et tales esse in gloria.
 alios adhuc in penis retineri. **P**ro quibusdā abbas oratiōes instituit spe
 ciales. **I**nstruxit eū et de alijs multis ita vt vehementer miraret. **P**oستea
 rogatus a ouerso vt sibi soli cū solo loqui liceret. in hoc abbas annuēs cū
 monacho paululū secederet ait ouersus. **S**icut precepit tibi abbas meus
 videlicet vt ei nō nisi vera ad interrogata responderes. **I**ta te moneo vt
 si aliquid nosti in me quod nocium sit anime mee dicas mihi instanti ho
 ra. **R**espondit dyabolus. **N**oui heri abbate tuo ignorantie duodecim de
 narios apud traiectū accōmodasti a tali semina et in tali loco misistiqz il
 los panniculo infligatos in sinū tuū satis pflunde. quod quidē vez fuerat
Nam itē ouersus sicut retulit ista cogitauit. **S**i abbas tuus alicubi te for
 te miserit solidū istū ad expensas habebis. **Q**ui ait **N**ostri aliquid ampli?
Dicente dyabolo. **N**oui te furem esse. **O**uversus rñdit. Erquo ad ordinē
 veni nullius mihi furti oscius sum. **T**unc ille. **E**go tibi furtū tuū ostendaz
 quādo cara illa fuerū tempora annonaz et quedam alia que monasterij
 tui fuerunt et nō tua pauperibus erogabas. **R**espondente ouerso nō pu
 tavi huiusmodi misericordie opera peccatū esse. **N**it demon. **E**unt p meaz
 veritatem quia sine licentia facta nec aliquando inde susurrast. susurrium
 confessionē appellans. **N**ox ouersus ad abbatem descendit in locū secretū
 illum traxit et que sibi fuerant a dyabolo obiecta p humilem confessionem
 aperiens dignam penitentiā suscepit. **T**unc ad obsecrā rediens et si ad
 hoc aliquid in se sciret peccatū obscientē ad interrogans audire meruit.
Per iudiciū meū nihil modo de te noui. quia mox vt genua tua ad susur
 riū inclinasti omnia mihi prius scita subtraxisti. **N**ouitius. In hoc facto
 satis ostensa sunt tag presentia demonis qz virtus confessionis. **M**onach
 Satis de talibz in distinctione confessionis dictum est Post hec demon ad
 iuratus ab abbate vt exiret respondit. **Q**uo ibo. **D**icete abbate. Ecce os
 meū aperio si potes ingredere. **N**it. non possum intrare quia altissimū ho
 die intrauit **T**unc abbas. **A**scende sup hos duos digitos pollicemqz indi
 cez ei offerens. **N**on valeo inquit quia altissimū hodie tractasti. **D**icerat
 em abbas missam de mane. **I**nhistente eo vt exiret. **R**espondit. **N**ondum
 vult altissimus. **A**dhuc duobus annis er o in ea post hoc in via illius Ja
 cobi liberabitur. quod ita factum est. **D**einde rogatus est abbas tam a

monacho qz a ouerso vt dyabolo preiciperet quatin' se eis in sua forma naturali ostenderet. Respondente abbatе nō hoc mihi bonū videb̄ sufficiat vobis q hucusqz ei precepimus illis obstinatus ut fieret insistentibus tandem vicitus ait. Precipio tibi in virtute xp̄i vt in tua naturali specie nobis appareas. Respondente illo non vultis carere nisi me videatis et abbate dicente non cepit mulier in oculis eoꝝ turgescere et ad instar turris ascendere ita vt oculi eius scintillarent atqz ad similitudinem fornacis sumigarent. Quibus visis territus ruit in extasim monach⁹ factus est extra sensum ouersus et nisi abbas qui eis ostantior erat dyabolo vt pristinā formā resumeret ocus precepisset similem mentis defectum incurrisset. Si his verbis meis minus credis interroga illos adhuc vt opinor viuunt. vii religiosi sunt. non tibi dicent nisi meram veritatem. Dyabolus vero p̄cipienti obediens et ad priorem speciem vultum femine reducens. ait abbas. Nunqz tam stultum preceptum iussisti. Pro certo scias quia si hodie vobis nō omunicasses mysterijs nullus vestz vlli hominū que hodie vobisqz gessissē diceret. Dicas q possit me homo videre et viuere? Nequaqz homines qui erāt inferius expectantes strepitū superius audientes ascererunt et ouersum cū monacho semimortuos repentes aqua refocillauerunt et inter manus illos deportauerunt. Tunc dyabolus dixit abbatī Quo iturus es modo? Respondente abbatē Eberbachum. Fubiunxit ille Ego enī siveuerbaco fui et satis ibi trufau. yronice nomini illudēs. Erat enim post illa tempora quo conuersi se ordini oposuerant. Tam horrend⁹ et tam venenatus est demonū aspectus vt non solum sanos infirmet. sed nonnunqz etiā interficiat.

Ca. XXX

Duo iuuenes seculares nondū milites ex quibus unus erat dapifer abbatis Prumie qui mihi hec que dicturus sū retulit. In quādam vigilia sancti Johannis baptiste post solis occasū circa riuum qui monasterium preterfluit in dextrarūs suis spaciabant. Videntes ex altera parte riuali quasi specie mulieris in ueste linea putantes qz maleficia exerceceret vt quibusdā mos est in nocte illa. vt caperent cā aqua trāsū erūt. Qui cū ueste leuata fugere videb̄ illi in equis volocissimis insequeb̄tes cū fugientē quā quasi vmbra ante se videbāt apprehendere nō valeret deficientib⁹ equis vñ dixit. Quid agim⁹? Dyabol⁹ est em⁹. Et signātes se monstz ultra nō videbat. Ab illa hora tā homines qz iumenta multo tpe languerūt vix mortē euadentes. **Nouiti⁹.** Nō ista miror de dyabolo cū legā basiliscū solo visu homines et aues et iumenta interficere. **Moch⁹**

Quinta distinctio

de demonibus.

Hoc ipsum agit dyabolus in psalmo p basilicum designatus sicut tibi subiectis ostendam exemplis. **Cap. xxxi.**

Tu Rinniskirchin sicut sacerdos eiusdem ville retulit Lamberto monacho nostro. matrona quedam honesta dum nocte quadam cum alia quadam femina nescio unde veniens per villam eandem transiret dyabolus cuiusdam serui admodum iocosa formaz assulmēs manū eius tenuit et modicū strinxit. Cui cum diceret dimittite me mox illū non vidit. Que statim male habere cepit femine sequenti die dicens. Heru' ille oppressit me. et ecce ex his defecatio cordis inuasit me. Dicente illa. Nequaquam hic fuit. Redit matrona Imo certissime satis enim pterue respexit me vadensque in domum suam lecto decubuit. et post paucos dies defuncta est. **Ca. xxxii.**

Mulier cuiusdam iuxta castrum Premonstanti hoc anno simile contigit. Hec cum maritum habet ebriosum nulla presumebat nocte ire dormitum donec ille a taberna rediret. Que dum una noctium pasta ad coquendos panes preparata annos forens domum sue sederet viri prestolas aduentum duos in albis vestibus ad se venire vidit. In cuius amplexus domini uestis illoque ruerat eamque brachiastringeret illa clamante ambo disparuerunt. Que in domum fugiens mox ut lumine videt amens facta ruit filiamque apriam in clamore querit. Post paucos dies defuncta est. Ecce quo dei iudicio talia fiant prius ignoramus. **Monitus.** horrenda sit hec. **Monachus.** Nudi aliud quod satis terre nos poterit quod dicimus viri religiosi. **Ca. xxxiii.**

Contra quodam estiuo ouersis ordinis nostri in dormitorio suo meridie descendebat dyabolus in spe monialium nigri ordinis singularem ledos circumiuit annos quodam stetit. annos quodam cum festinatio pteruit. veniens ad quendam ouernum annos illū se inclinavit et brachia collu ei. Stringens tactus metrictio demulces oscula in eius ora desixit. quod cum quodam fratrem religiosum vidisset et illa disparuisset satis tam de plena quam ope et in tali loco stuporem surrexit et ouersi lectum adiit quem quodam dormientem habuisse incoepit et impudice nudatusque iacente inuenit. Ceteris ad signum nonne surges? ille graue se sentiens surge non potuit et ad vesperam in infirmitorio ductus infra triduum vitam finiuit. Ille apud nos eiusdem ut puto loci grangiari recitauit asserens sibi dictum ab eodem ouerso quod vidit visione sub typo confessiois. **Monitus.** Cum de summe sit miseris et dormientis modicū differat a mortuo quod est quod idem ouersus per tantum lo punit? **Monachus.** Forte nimis erat negligens circa usum verecundie. **Monitus.** siue pudicitia que omnium ornamentum est virtutum ratione solu esse debet.

in habitu sed etiā in actu frequenter ḥtingit ut sicut homo interior libenter ea que de die cogitat nocte p ymaginatio[n]ē retractat ita exterior illa q[uod] vigilans factit dormiens frequenter rep[re]nitat. **(Moniti)** In hoc videntio. q[uod] noui quodā raptore[s] qui sepe noctib[us] dormiendo surgunt arma induunt exerūt gladios feriunt parietes et postq[ue] lassati fuerint singula in loca sua reponunt sicq[ue] cubitu[m] redeunt nec aliquid horum recordantur. **(Monachus)** Forte idem duersus nimis indulserat vino. Inebriationē libenter sequitur denudatio. **Si** Noe nō fuisset inebriatus nec fuisset denudatus. **Et** q[uod] denudatus idcirco a filio subsannat. **Nō** solū angeli sancti sed et mali noctib[us] nos lustrant et si p negligentia sive dissolutionē cōtigerit nos in lectis nr̄is iaceere irreuerenter bonos a nobis fugam[us] et malos ad nr̄az irrisione inuitam. **Quāta** grā sic dormientes qnq[ue] se priuient audies in distl. viii. ca. xij et ca. xiiij. in quibus beata dei genitrix p se dormientes visitavit. **(Monitus)** habuit ne duersus predictus caritatē. **(Monachus)** Nō mihi hoc constat et de p[ro]dicis feminis quas dyabolus extinxit aspectus. **O**r vero dyabolus quodā peccatores in peccatis interficiat subsequētia declarabunt exempla.

C. M. III

Trusacuia que ciuitas est dyocesis colonensis miles quidā Thymo nomine habitabat qui sic totus deditus erat ludo tesse[rum] vt nō die nō nocte quiesceret semper sacculū cū numis secū portabat vt se cū ludere volentib[us] obuiaret. Ita in ludis expeditus et fortunatus erat vt vir aliqui s[ed] ab illo sine damno recederet. vt aut posteris ostendere[nt] quantu[m] deo tales ludi in quib[us] ire inuidia nre et damnna suscitantur. peccatiq[ue] verba rotant otrarij forent. pmissus est dyabolo vt cū eo luderet qui multis illuserat atq[ue] euiscerauēat qui multo[m] marsubia euacuarat. Nocte quadā domū eius in specie cuiusdā ludere volentis intrans faccellu[m]q[ue] numis resertū sub ascella portans ad tabulā sedit denarios liberaliter apposuit testis iactauit et adquisiuit. Cui cū p[ro]spere succederet et militi tam pecunia quā apponenter defuissest iratus ait. Nunq[ue] nō dyabolus es tu? Et ille. **Nūc** sat is est appropinquat em t[em]ps matutinale oportet nos ire. Tollensq[ue] illū pectū traxit cui[us] viscera tegulis retrahentib[us] miserabiliter excussit et q[uod] de eius corpe factū sit vel in quē locū illud piecerit usq[ue] hodie taz a filio eius q[ui] a ceteris qui illū nouerant ignorat. Nane vero viscera eius reliquie tegulis inherentes repte sūt et in cimiterio sepulte. Bene dyabolus suos ministros in hoc mundo finit p[ro]sperari quos semper in fine decipit.

C. M. IV.

Quinta distincio

de demonibus.

In eādem ciuitatē sicut mihi retulit magister Hozmar^r vir religiosus et sancti patrocli canonic^r homo quidā ignot^r venit dicens se velle saltare de turri sancti Juliani que multū est sublimis si tamē aliqd ex hoc osequi posset honoris. R̄identib^r ciuib^r sicut viris prudētib^r nihil tibi ppter hoc dabim^r vt te ipm intersicias. Dic. ppter honorē ciuitatis saltabo. Cōgregata multitūdine populi circa foz cui turris eadē oti gua erat et de fenestrīs domo p alij spectatib^r turrim ascendit. Quem alius qdaz a tergo clamans ait. Dic mihi o homo cū quo demone agis talia. Cui cū ille nescio quē demone nominasset r̄ndit. Scias p certo quia decipiet te. Nequaq^r est em. Si fidei oliueri te omitteres nō te deciper qe curialis est et fidus R̄ndit ille. nequaq^r me decipiet qz in multis lū eius si dē expt^r. Puto hūc oliuez suis eundē de quo supra dictū est ca. iiii. Quid piura. Ascendit turrim et saltauit sed post saltū surgere nō valuit. Mirantib^r turbis quare nō surgeret et ignorantib^r causā mortis eius ppter am plā quā induerat cappā ad capiendū ventū ppius accedentes hominēq^r de terra leuantes inuenerūt omnia viscera eius effusa. Ecce sic dyabol^r ministros suos remunerat corpa qdaz occidendo et animas in penas eterinas derrudendo. De quaꝝ cruciatib^r in distl. xii. audies sufficient^r. **M**onitiū. Quantū d̄sidero ex iam dicto oliuero. nō omnes demones equaliter sunt mali. **M**onach^r. In quibus in celo amplius extensa fuerat otra cre atorē subbia atq^r inuidia. in his vsq^r hodie magis viget ad nocendum malicia. Quidā vt dicit alij cū lucifero otra deū se extollentib^r simpliciter senserunt et hi quidē cū ceteris ruerunt. sed ceteris minus mali sunt. hominesq^r minus ledunt sicut exempla subiecta explanabunt.

C. xxvi

Demon quidaz adolescentis venusti specie induens ad quendā militem venit obsequiū suū illi offerens. Cui cū multū placeret taz in decoro qz in sermone gratanter ab eo suscept^r est. Qui mox militi seruire cepit tā diligenter et tā timide tam fideliter et tā iocūde vt satis ille miraret. Nuncq^r equū suū ascendit nunq^r descendit qn ille prepat^r esset et genuflexo strepā teneret. discretū puidū et hylarē sp se exhibuit. Die quā dū simul eqtarent et venissent ad flumū quendā magnū miles respiciens et plures ex inimicis suis mortalib^r post eos venire d̄siderans ait seruo. Mortui sum^r. ecce inimici mei post me festināt fluui^r ex opposito est nullus supēst loc^r refugii. Aut occident me aut capient. Tunc ille. Ne tūmicas dñc. vadū fluminis hui^r bñ noui seqre tm me bñ euadem^r. R̄idente milite

Quinta distinctio

C de demonibus

Nunc hō fluuiū istū in hoc loco transuad auit. spe tñ euasionis suū ducez
secutus sine piculo venit ad lit. Et ecce eis transpositis hostes ex opposto
litore obstantes mirati sūt dicentes. Quis vncq̄ audiuit vadū in flūie isto?
Nō ali' nisi dyabol' istū transuerit. Timentesq; reuersi sūt. Processu vero
tpis accidit vt militis vror infirmaret vsq; ad mortē. In qua dū omnes
medicop; artes defecissent. ait itez demon dño suo. Si dñia mea inūgereb;
laete leonino statim sanaret. Dicete milite vñ habereb; lac tale? R̄ndit ille.
Ego afferā. Qui vadēs et post spaciū vni' hore rediēs vas plenū secū at
nullit. a quo cū fuisset p̄m̄ta mor meliorata p̄stinū recupauit vigorez. Cui
cū diceret miles. vñ habuisti tā cito lac istud? R̄ndit. de mōtib; attuli ara
bie. recevēs a te in arabiā iui leene speluncā intraui catulos abegi et ipaz
multi sicq; reuersus sū ad te. Stupēte milite ad verba ista et dicēte. Quis
ergo es tu? R̄ndit ille. Nō soliciteris de hoc. seru' em tuus sū ego. Instan
te milite tandem confessus est dicens. Demon ego sū vñ ex illis q; cū lucifero
ceciderūt. Tūc magis milite stupēte subiūxit. Si natura dyabol' es qd est
q; tā fideliter seruis homini? R̄ndit demon. Magna est mihi solatio esse
cū filiis hominū. Dicente milite. nō audeo de cetero vti seruitio tuo iteruz
ille r̄ndit. Hoc p certo scias q; si me tenueris nunq; a me vel xp̄e me aliv
qd mali tibi eveniet. Nō audeo inq;. sed quicqd p mercede tua postulaue
ris licet dimidiū bonoz meoz libens tradā tibi. Nunc homo homini ser
uuit tā fidelit et tā vtiliter. Per tuā puidentiā iuxta fluuiū mortē euasi. p
te vror mea recepit sanitatē. Tunc demon. Exquo tecū esse nō potero nil
p seruitio meo nili qnq; solidos requiro. Quos cū recepisset militi illi red
didit dicens. Peto vt ex eis nolaz compares et sup tectū pauperis illius
ecclie ac desolate suspendas vt p eam saltem dominicis diebus fideles
ad diuinū cōuocenē officium. Sicq; ab oculis eius disparuit. Mouiti.
Quis vncq; tale aliquid de dyabolo speraret? Monachus. dicam tibi
aliud vt sic dicam dyabolice bonitatis exemplum quod non minus isto
mireris.

Ca. XXXVII.

Eodem anno quo rex Philippus primū ascendit contra Ottонem
postea imperatorem. miles quidam honestus Euerhardus nomi
ne de villa que Ambula vocatur natus grauiter infirmaba. Cui
anim rapta fuisset materia in cerebrum ita cepit furere vt propriam coniu/
gē ante infirmitatem multum dilectaz in tantum haberet exosam vt illam
neq; videre neq; audire posset. Die quadā dyabolus in forma hominis

Infirmo apparens ait. Euerharde vis ab uxore tua separari? Rñdente illo. Hoc omnibꝫ modis desidero. Eubiunxit dyabolus. Ego te in equo meo ducā romā bene obtinebam? a papa ut diuortium faciat inter te et illam. Quid plura? Uisum est militi ut equū inuitantis ascenderet ut romā cum illo post tergū eius sedens pgeret ut illo p se allegante papa cū ab uxore corā cardinalibꝫ solennē separaret ipmꝫ diuortiu litteris pontificalibꝫ atqꝫ bullatis confirmaret. Mira res. Ab eadē hora qua sic mirabilē infirmi spūs a dyabolo rapt⁹ est ita corp⁹ facebat exangue ut tm̄ modicū caloris in eius pectorē sentiret ppter qđ a sepultura dilat⁹ est. Milite ut sibi videbaꝫ nimis gaudente diuorcij causa ait dyabol⁹. His modo ut duce te Iherosolimā ubi dñs tuus crucifixus est atqꝫ sepult⁹ necnō et ad reliq̄ sacra loca que xpiani videre desiderat. Ex his verbis marime postea intellexit illū demone fuisse. Rñdente illo. volo et desidero Ep̄us sp̄ni repente p mare transtulit et in basilica offici sepulcri depositus. Deinde ostendit ei loca reliqua in quibꝫ ordes suas fecit. Ad quē itez ait. vis etiaz videre sephadinū inimicū vrm̄ eiusqꝫ exercitu! Cui cū diceret. volo. duc⁹ est in momento ad loca castroz viditqꝫ illo demonstrante regē et pncipes ei. milites arma vexilla tentoria atqꝫ exercitu vniuersū Post hec ait demō. vis modo redire ad patriā tuā! Et ille. tps est ut reuertar. Quē statim sp̄us leuauit et in longobardia transtulit. Qui ait. vides hoc nem⁹? Jam hō qđa de villa tua mercimonia sua ad has puincias in asino venalia portans ipm intrabit et a latronibꝫ interficiet. His eū p̄munire! Rñdente eo libenter. statim homini occurrit et qđ latrones in nemore essent predixit. Quem sicut suū parochianū valdeqꝫ notissimū hylarik resalutauit. et gr̄as agēs alia via diuertit. Venientibꝫ qđ eis Franki uort rursū ait demō. Cognoscis Walramū filiū ducis de limburg⁹? Bi⁹ inquit illū noui et frequēter cū eo militauit. Dicente demone vis nūc eū videre! Et miles rñderet in partibus est transmarinis. Ille subiecit. Nequaqꝫ h̄ tam in tali loco regi philippo confederat et p ipm terra vestra rapinis et incendijs vastabit. Hoc impletū vidim⁹ qñ ipo duce Andernachū remage. bunna alieqꝫ ville plurime exuerte sūt. Respondente milite de hoc satis doleo postqꝫ regē cū pncipibus et Walramo viderat. ad lectū et ad corpus sine omni lesionē spiritus eius reduct⁹ est. Mox incipiens spirare et dualescere. uxorem ante raptum exosam amore pristino dilexit et non sine multorum admiratione que viderat vel audierat sepius recitauit. Quicquid enim viderat rome et in Iherosolima in Longobardia et in Nlemannia tam in locis qđ in personis plenius utique vidit. melius visa cognoscere et recitare potuit qđ si oculis corporeis illa prospexit. Structuram urbis Rome necnon

Et effigiem dñi Innocencij tunc pape cardinaliū et ecclesiaꝝ et in partibꝫ Iherosolitanis formam Ezechadini ⁊ exercitus eius similiter montes flumina castra vniuersaqꝫ loca ꝑ que trāsierat tā prie in suis formis atqꝫ nominibꝫ expressit vt hi qui oculis corporeis illa viderant ⁊ stradicere nō inuenirent. Interim rustic⁹ cū mercibꝫ suis de longobardia rediit ⁊ qꝫ illū ibidē vidisset atqꝫ ꝑ eius cautelā latronū piculū euahisset corā multis testificat⁹ est **Nouiti⁹**. Audiui ꝑ qdaz demones talis nature sint vt be ne a se obcessos torquunt ⁊ eos dē criminaliter peccare nō sinant **Mona chus**. De hoc satis euident audiuisse me recordor exemplū.

Ca. XXXVIII

Siuis quidā sub typo elemosine paupibꝫ diuiniū fecit. Inter quos cū quidā obcessus esset et ceteris manducantibꝫ carnes ip̄e quidē orи applicaret sed eisdem vesci nō posset. ex circūstantibꝫ hoc vidētes dixerūt. Inique cur nō sinis hominē manducare? Quibꝫ ille respōdit Nolo vt peccet eo ꝑ elemosina ista de rapina sit. Dicentibꝫ eis mentiris. quia his qui fecit ea bonus homo ē. R̄edit nequaqꝫ mentior. Vitul⁹ iste qui is paupibꝫ diuinus est in q̄nta generatione fuit ab illa vacca que ꝑ rapinā habebat. Et satis mirati sūt qui aderant **Nouiti⁹**. Si demones qn̄tā generationē iudicant rapinaz puto qꝫ multū acriter in penis vindicabūt primā **Monach⁹**. De hoc nō dubites. Recordare vacce illi⁹ ꝑ quā et qua punit⁹ est helyas miles sicut dicit⁹ est in dist. h̄. ca. vii Reuocat mihi etia ad memoriaz vacca hec verba obesse mulieris illius in Briseke cui⁹ supius mentionē feci ca. xxvi. Hec cū die quadā Johannē burgraviū de Rineke vidisset sicut mihi retulit qui audiuit multis presentibꝫ cōtra cum clamauit dicens. Vitulū illū quē tali vidue abstulisti flāmis infernalibꝫ a nobis liquatū guttatim mittem⁹ in oculos tuos et ꝑ om̄e corp⁹ stillabim⁹ pinguedinē eius. Unū vero qđ sub bāno tuo in hac villa vendic feruēs in os tuū fundem⁹. Quibꝫ verbis miles territ⁹ tabernā amouit et vitulū mulieri restituit. **Nouitius**. Satis mihi pbatū iam fateor ꝑ demones sint ꝑ multi sint et ꝑ mali sint. nūc ꝑ infesti nobis sint aliquid sub exēplis audire delectat **Monachus**. Ita infesti sunt hominibus vt inter amicos discordias faciat et inimicos recdiliari nō sinant. pro peccato et ꝑ p̄cīs suis pegrinari volentes retrahunt. ouerti desiderantes auertūt. cōuersos multis modis turbant et impediunt. Ecce exempla.

Ca. XXXIX

Duo ciues Colonici viri diuites et honesti et speciales ad inuicem

amicis ex quibus unus vocabat sista apus. alter vero Godofridus ad sanctum Jacobum apem simul pfecti sunt. Die quadam cum soli equitarent ceteris fratribus precedentibus dyabolus inuidens amicicie et concordie illos in ingressu cuiusdam nemoris baculum godefridi in dorso ipius pendente satisque forte in duas partes fregit. Qui cum nemine adesse consiperet turbatus clamauit ad socium. Eya frater quem fregisti baculum meum. Illo negante etiam cum iuramente sicut mihi iaz dicit godofridus retulit. Ita in eum exarsit ut vir manu ab eius lesionе cohibetur. Tandem gratia dei et meritis beati apostoli ad mentem reducitur apud socium unice dilectum penitentiam egit et totius discordie caput dyabolus confusus aufugit.

Cap. xi.

Sicut retulit mihi quodam honestus sacerdos nunc monachus in ordine nostro plebanus cuiusdam ville parochianis suis placet volens ludos seculares cum illis exercuit. tabernas frequenter autem et in quantuz potuit moribus illos suos conformauit. Impletumque est in eo illud propheta. Et erit sic populus qui sacerdos habebat animam in villa militem propriam vicibus suis per oiam recordantem. Et erat eis non in christo sed in mundo cor unum et anima una. Pepe aliter ab altero ad ludos et ad epulas invitabatur sepe ad tabernas trahebatur. Vides hec dyabolus totius doli artifex ut amore illos viciosum in odium vertet periculosum. Nocte quodam cum isdem miles isti cubitu in forma sacerdotis ad lectum eius venit et ut se sequeret tam ab eo quod signo importune satis instituit. Miles cum terribus perniciibus surget et nudipes sequeretur precedentem per campum spinis et verbis plenus duxit eum. In quo dum plate ei vulnerarent et sanguinem stillarent iratus post eum clamauit. Male sacerdos malo tuo hac me adduristi. dyabolo spiritu clamante. sequente. miles turbatus lignum quod calu repperit ut sibi videbatur caput sacerdotis diuisit. Sic illo pressato et vultu eius sanguine perfuso miles cum multo labore ad dominum suum regreditur quicquid ei sacerdos illusserit proxi familie amicis quod queritur. Illis minime credentibus subiectit. Ego caput ei et coronam non modicum vulneravi. Eadem nocte sacerdos horum pressus inscius cum ex necessitate hanc esset ad cameram cum tanto impetu caput limini superiori illisit ut corona grauius vulnerata sanguinis erupes tota ei facie cruentaret. Quo ad lectum revertente cum mane populus pulsata missa in ecclesia expectaret et ille minime ob visus dolorum veniret cognoscens miles eam a referentibus ait. Ecce hoc est quod dixi vobis. Quid prole? Insanietur cognatis et amicis eius cum sacerdos obiecta fortiter negaret et illi non crederet per biennium de ecclesia sua eliminari virtute de illis reconciliatus est. Ex his duobus exemplis colligitur quod inter amicos siue spuiales siue carnales discordias seminent. De inimicis in quantum valent discordare non sinant certum est.

Cap. xii.

Quinta distincio

de demonibus

Miles quidā nuper domū quandā ordinis nostri indebite satis ve
rabat. Harriente dyabolo p̄ os cuiusdā femine locut' est ad iluz
nescio quis de astantib'. Dic inique. quare nō suadis illi militi ve
cenobiti tale seruoz̄ dei cellet inquietare! Cui demon cachinnando respō
dit. Quid est quod loqueris o imprudens? Meo filio res agit̄ et tu mihi
vicias ut suadeam ea que sunt pacis. Qx aut̄ p̄ xp̄o pegrinari volentes re
trahant et impedianc presto est exemplū.

Ca. xliii

Miles quidā Meingoz nomine cū adolescentis in francia lingua
disceret gallicā grauiter infirmat' spe dualescentie ad sanctū remi
giū remis pegrinationis votū fecit sed nō soluit. Neversus vero
in pūncia suā voti transgressor multis dieb' lapsis cū alter quidā miles
gundolph' nomine vir nobilis de villa Besselingin oriund' suscepta care
na tpe capituli generalis Cystertiū ire pponeret et hoc predic' meingoz
ognosceret rogauit illū vt se suscipere vellet in comitē pegrinationis. Qd
cū ille gratū haberet simulqz ad villaz que Tricastz vocat̄ iurta diuisionē
sitam venissent cū ad prādendū in terra more penitentīū osedissent sanct'
remigius remensis ep̄us pontificalib' indutus transgressorī suo apparens
ait. Meingoz quare nō soluis votū tuū! Miles vero cū tā de visione qz de
voti improperatione terreret mox dyabolus aduolans verbis atmoni
toris verba dissuasionis adiunxit dicens. Noli festinare bñ votū solues
qñ poteris. Nihilqz aliud dicens hominē pedib' arripiens p̄ ventrem in
payamento tā immisericorditer traxit vt facies eius in quatuor partibus
vulnerata sanguine erumpente terram infunderet. Quē cū gundoiph' sic
trahi videret et trahentē nō aspiceret sicut ab eius ore audiui. turbat' il/
co surrexit militē qz brach̄ hs stringens cū fortis esset et sic retinere vit po/
nit. A quo cū eāz culpe simul et pene didicisset ait. Cōsulo vt reddas vo/
tū tuū R̄idente illo nō modo habeo expensas. dedit ei solidū sterlingoz̄
et ille soluit votū neglectū. Nouit? Ut video nō multū a nobis demo
nes sūt remoti q̄ ad puniendū nos tam sūt pati. Monach'. Qx semp̄ sūt
iurta nos et circa nos in subiecto ognoscet exemplū.

Ca. xliii.

Hunc p̄terito tpe vindemie cellarari' de lacu cuiusdā Curtis mōa/
sterij vineā duob' suis custodiendā omisit. Nocte quadā vn' ex il/
lis vigilias noctinas hibi tpare volēs dyabolū ioculariē vōuit dices. veni
diabole custodi hāc vineā et ego tibi pretiū dabo. vix v̄ba opleuerat. Et

ecce dyabolus affuit dicens. **P**resto sum. quid ergo dabis mihi si ea custo diero? **E**t ille. Cophinū plenū vuis tali ɔditione vt si quis intrauerit ab ea hora qua dies et noct separant̄ vsq; ad ortū diei neq; p̄priā neq; alienaz excipiens psonam collū ei frangas. **Q**uod cū dyabolus pmisisset q̄ seru' sero quasi de vinea securus domū intrasset ait illi cellararius. **Q**uare non es in vinea? **R**espondente illo sociū meū ibi reliqui dyaboli notans. **C**ellararius putans qr̄ de ɔseruo suo diceret. **I**ratu ait. **L**a de cito qr̄ solus nō sufficit ille. **T**uit seruus et speluncā que erat extra vineā cū socio ascens dens circa mediū noctis motū quasi hominis inter vites transeuntis audiētes ait is quē p̄dicta pactio latebat. **A**liq̄s est in vinea. **R**espōdit alter. **F**ede ego descendā et videbo. **D**escendit et vineā foris circuens cū nulla hominis vestigia in sepe reperisset custodē suū adesse cognouit. **M**ane socio omnia aperiens cophinū vuis refertū dyabolo pro precio dare volens iuxta vitem vnā fudit et discedens atq; cum socio post paululum rediens nec vnū ibi gramū repperit. **M**onitus. **F**atis de his ammiror. sed dic queso quomodo conuerti volentes impediāt. **M**onachus. **R**eserā tibi quod mihi sanctimonialis quedam retulit coacta a sua abbatissā.

Ca. lliij

Onm̄ esset eadem sanctimonialis puella parvula in domo patris sui dyabolus illi sepius in diuersis formis visibiliter apparuit q̄ tēneraz eius etatem diuersis modis terruit ac contristauit. Que cū incurrire timuisset amentiaz ad ordinem nostrum conuerti proposuit vēbis voluntatem exprimens. **N**octe quadaz in specie viri dyabolus illi apparens ouersionemq; dissuadens ait. **E**usemia. noli conuerti sed accipe vi rum iuuenē pulcrūq; vt cū illo delichs mundi fruaris. vesteſ em̄ preccioſe et cibaria delicate non deerunt tibi. **S**i aut̄ intraueris ordinem semp̄ cr̄is misera q̄ pannosa famem sitim frigusq; patieris nec vnq; de cetero bene tibi erit in hoc sculo. **A**d quod illa respondit. **Q**uid de me tunc erit si in illis delichs quas tu mihi pmittis mortua fuero. **A**d quod verbū dyaboli nullum r̄sponsum dedit. sed puellam rapiens et vsq; ad fenestram solarj in quo iacebat deportans precipitare eam conabat. **Q**ue cum angelicam salutationez diceret inimicus eam dimisit et ait. **T**u ieris ad clauſt̄ semper tibi aduersabor. **O** si in hac hora mulierem illam non inuocasses occidisse te. **E**t hoc dicto valde virginem comprimens in canem marim transmutatus de fenestra exiliuit et nusq; comparuit. **S**icq; ad inuocationez dei genitricis et virginis virgo liberata est. **Q**uā infest' dueris sit dyabol? et q̄ mult. q̄q; diuersi modis illos vēget et impedit sequentia

Quinta distinctio **De demonibus**

vedarabunt. Cum predicta puella monacha fuisset effecta nocte quadam
cum in lecto iaceret et iaceundo vigilaret vidit circa se plures demones in spe-
cie virorum ex quibus unus aspectu teterim stabat ad caput eius. duo
ad pedes. quartus ex latere contra eam. Qui clara voce ad alios clama-
bat. Quid statis? Tollite illam totaliter sicut iacet et venite. Rendevunt illi
Non possumus inuocauit enim mulierem illam. **Nouicium.** Quid est quod de
mones matrem sui creatoris nominare presumperunt nomine tamen conditi-
onis. et non honoris? Mulier nomen est corruptionis et nature. virgo vel
Maria siue dei genitrix. nomina sunt glorie! **Monachus.** Non sunt au-
si quia indigni ore polluto nomine integritatis vel glorie nominare. Idem
tamen demon post verba angelice salutationis puellam brachio dextro
traxit et trahendo in tantum compressit ut oppressionem tumor. et tumorem
liuor sequeretur. Que cum haberet sinistrorum liberam ex nimia simplicitate
non est ausa se signare per illam. putans signum manus sinistra nihil sibi
prodesse. cogente tamen necessitate per eandem manum crucem sibi impressit et de-
mones fugauerunt. liberata ab illis pene exanimis ad lectum cuiusdam soror.
cucurrit. et fracto silentio quid viderit vel quod passa sit illi intimauit. Quā
sicut mihi retulit beate memorie dñi Elizabeth eiusdem cenobij abbatis
la sorores in lecto suo ponentes et principiū euangelij Johannis sup ea legentes.
mane regiratam inuenerunt. Anno vero sequenti intempesta nocte
cum eadem sanctimonialis in stratu suo iacens vigilaret vidit enim duos
demones in specie duarum sororum plurimum sibi dilectorum. Cui eis di-
cerent ille. Soror Eusemia surge veni nobiscum in cellarium dimittere cerui-
siam conuentui. Illa habens eas suspectas. tum propter tempus intem-
pestivum. tum propter fractum silentium horrere cepit operimento caput
inuoluens nihilque respondens statim unus spirituum malignorum pro-
plus accedens et manum imponens ita illud compressit ut sanguis cocta-
tus per os et nares eius largiter efflueret. Sic que demones illi formas ca-
ninas assumentes de fenestra exilierunt. Sorores ad matutinas surgentes
cum illam in defectu cernerent utpote pallidam et exanguem causam per si-
gna scissitatem sunt. Quam cum ex eius relatione cognovissent satis turba
te sunt tam de demonibus crudelitate quam de virginis veratione. **Ante** hoc
biennium cum conuentui nouum factum fuisset dormitorium et lecti in eo
depositi. vidit eadem sanctimonialis demonez in specie homuncionis de-
formis latis et inueterati omne dormitorium circumire et lectos singulos
tangere quasi diceret. Loca singula diligenter notabo quia non erunt abs
quam visitatione mea. **Nouicium.** quid est quod prius dñs puellas tam teneras et
tam mundas a duris et imminutis spiritibus tamen crudeliter vexari sinit?

Quinta distincio *De demonibus*

Monachus. Amaro poculo ut nosti p̄libato dulce plus dulcescit et colore nigro subtracto alb' amplius clarescit. **L**ege visiones Vitini Hodescalchi et aliorū q̄bus concessuz est videre penas maloz et gloriā electorū. **p**ene ubiqz visio penalis precedit. volens dñs sponse sue secreta deliciarum suarum ostendere bene eam prius permisit aliquibus visionibus horribilis tentari ut postmodum ampli' mereret letificari sciretqz distanciā in dulce et amaz lucem et tenebras.

Cap. xli

In eodem monasterio quod Iouene vocat sanctimonialis quedam est Elisabeth nomine quam sepe diabolus infestat. **P**ie q̄daz in dormitorio illum videns et q̄ ipse esset non ignorans alapā illi dedit. **C**ui cum dicet ut qđ tam dure me cedis respondit illa. q̄ sepe me turbas. **A**d qđ dyabol'. multo amplius hesterna dic turbauit sororem tuam cantatrixe nō tñ me peccavit. **E**tatis q̄dem illa die turbata fuerat. **E**x q̄ colligit q̄ ira rancor impacencia et alia hmōi vicia sepe ex immissoe fuit diaboli. **N**ila vice cū eadem Elisabeth matutinis nimis tardatis ope ut post apparuit diaboli ad cāpanā festinaret candelāqz ard entem in manu portaret. **I**ā intratura fores oratorij demone in specie viri tunica indutū cultellata contra se stare consperit. **D**utās aliquem intrasse viroz territa retrosum p̄ gradus dormitorij cecidit. **I**ta vesper aliquot dies tam ex iepentino terrore q̄z ex lapsu langueret. **N**am et abbatissa ex eodez casu stuprata infirmitatem concepit. **Q**ue dum causam illius lapsus acqz clamoris ab ea scictata fuisset et illa visionem exposuisset adiecit. **P**isciusem q̄ fuisset diabolus et non homo bonam illi alapam detissem. **I**am enim accinxerat fortitudine lumbos suos et contra diabolum roboreauerat brachium suum.

Cap. xlvi

Hteri cuidam femine ppter Christum incluse ita infestus fuit diabolus ut eciam lectū illius violenter et impudenter ascenderet. a quo cum nullo posset remedio sp̄uali liberari. non orōe non oratione non signo crucis diaboli importunitatem propriamqz veracionem cuidam viro religioso conquesta est. **C**ui ille talc consilium dedit. **C**um tibi inquit proprius accesserit dicas benedicte. quod cuz illa fecisset malicus spiritus quasi turbine impulsus se in saltus dedit neculterius ad illā accedere ausus fuit. **P**ouicius. Gaudeo q̄ tantam virtutem audio in verbo nostre salutationis. **M**onachus. Tanta est demonum malicia

Quinta distinctio

de demonibus

ut q̄s terroribus seducere vel frangere nō p̄ualēt fantasticis visionibus seducant. Verbi gratia.

Capitulū. xviii.

Turta castrum Wolminsteine qđ sitū ē in Westfalia quedā habitat inclusa Hertrudis nomine femina sācta q̄ religiosa q̄ ppter relationes dei quib⁹ illustratur notissima hec multo tēpore qđ mihi circupecta fuit sicut audiui p̄ angelo lucis angelū tenebrar̄ suscepit Solebat enī dyabolus fantastica circūsus claritate p̄ quādām cellule fenestrā intrare ad illā futura predicere q̄ de interrogatis instruere Qd quā si vénisset quis volens cognoscere statum alicuius amici sui defūcti sive de alia re occulta certitudinem illa inducias vſq; in crastinū petiuit angelū suuſ cōsuluit a quo sepius decepta falsa pro veris r̄ndit. Qd cuſ operisset frater Hermānus inclusus de Arnisberg cuius in superiori distinctione. c.lxxxviiij. memini demonū nequitas nō ignorās iā dicte inclusione aut in hūc modū. Cauta esto soror qđ sepe angelus sathane in angelū lucis se transfigurās multos seducit q̄ viris sanctissimis non nunc illudit. Sic ergo facias. Crucē de cera benedicta fenestre per quā intrare cōsuevit imprimē q̄ si intrans illam nō vitauerit. angelus dñi est. sicut angelus tenebrar̄. Quod cū illa fecisset et dyabolus nocturno tēpore cū solito fulgore venisset ad fenestrā q̄ lumine immisso nō intraret ait femina Quare nō itras? Nō dēte illo. nō possū intrare nisi cerā de fenestra projici as. Illa diu se deceptā intelligēs cōtra eū spuit q̄ in cōtumelias erupit q̄ ne de cetero talia presumeret sub invocatione sāme trinitatis illū adiuravit. Hides nūc qualiter deus omnipotēs cōtra diuersas demonū infestationes diuersas creauerit medicinas? Alios a nobis cōpescit antidoto confessionis alios verbo dñice annūciacōis quosdā per verbū bene dicite. mltos per signū crucis. De his omnibus exempla habes in superioribus.

Nouitius. Peccauit ne inclusa hec angelū tenebrar̄ p̄ angelo lucis recipiendo? **M**onachus. Legitur in scripturis maiorū q̄ homo sic a dyabolo deceptus ei credēdo mercatur q̄ hoc q̄z diu bona ei suadet. Nō. nō oībus data est discretio spirituū. **I**si apostolus. Probate spūs si ex deo sūt. Nec hoc silēdūm q̄ ipse angelus sathane nō solū in claritate quā assūmit trāfigurat se in angelū lucis h̄z q̄ i vili effigie quib⁹dam solet apparere. Naz modo in specie porci vel canis. modo in forma catti vel cuiusdā alterius animalis se hominibus ad deceptionē solet exhibere.

Iesus ē tpe qđā in Hēmērode quasi gregē porcor̄ in ecclesiā mināe q̄ eadē via qua intrauerat denuo **Cap. xviii.**

.p.i.

Quinta distinctio.

De demonibus.

extre. Alio tempore cōuersus quidā qui nomē suum vult supprimi demonez vidit in forma prioris et gestabat in collo quasi factum de stramine leguminis circulum. Precedebat eū unus de cōplicibus eius eū qz codē circulo quasi canem ducēs. Interea cū in tali fantasia choz transiret. Accidit ut prior eūdem chorū ingrederebatur cōuersos si quos dormientes inuenisset excitaturus. Quo intrante visio illa fantastica ab oculis conuersi mox strata est.

Capituluz. xliz.

DEmpore quodā bone memorie Hermānus cantor noster stans in choro cū tempore estiuo laudes die clara decantarentur et oculos ex lassitudine clausos aperiret posteriora. quasi vrsi de choro exētis cōspexit. De qua visione cū satis miraretur eūde vrsū vidit redire et stare an presbiteriū in loco ubi mōachi in viam exētis et redeūtes solēt psterni. Qui dū caput retorqueret et huc illuc qz cōspicret in vocez humana erupit dicēs. Nō curetis licet mō sint firmi ego egrediar et itez post modicū reuertar. Sic qz eo intuēte egressus est Huius visionis frāc Richardus testis ē qui eā ab eius ore audiuit. Iste ē Hermannus qui vidit corā Henrico amphoras cū vino et vrsū sicut dictuz est distinctōe quarta. c. xci. **[Monici].** Cū dyabol⁹ huiusmōi bestiaz̄ formas ad nostram infestationem assumat puto qz turpiter consentientibus illudat. **[Monachus.]** Hoc est certū.

Capitulum. I.

Inclusa quedā admodū religiosa Aquisgrani manet sat. in nota cuius nomē suprimo ne ei cā fīā psecucōis. Hec ante reclusionē cū adhuc esset in etate puellari et in habitu seculari religiosa tam in hūieris et in scapulis monachoꝝ de porceto deabulatiū i oratorio dēones in formis lymeaꝝ atqz cattoriū residē cōspexit. Et qz qsdā ex illis iā per cōsenſ⁹ vītorū captiuos tenebāt ad quēcūqz locū sive personā fatale respiciebant monachoꝝ oculi se quebātur et secūdū levitates illoꝝ gestus istoz̄ formabātur. Videlicet adhuc qd̄ horribilius erat. Quodā ex illis canes magni et terri antecedebant. Ita vt cathene que eorum collis videbātur etiā colla monachoꝝ ambirēt quib⁹ ad sua ludibria illos trahebant. **[Monici].** Heu qz homies ad imaginē et similitudinē dei creati et dignitate ordinis etiā hominibus maiores effecti qui spiritib⁹ imūdis sperare debuerāt ab ipis ppter malā vitā tam vilater illuditur. **[Mō. ch].** Hoc ē qd̄ psalmista cōquerit dicēs. Il homo cū in honore eēt nō intel

Quinta distin^{tio}

de demonibus

lexit cōparatus ē iūmētis insipiētibus q̄ simili factus est illis. **Nouitius**
 Dicitur mihi ex supradictis q̄ quandoq; homo dyabolo det materia
 tentandi. **Monachus.** Hoc verum esse yno tibi ostendam exemplo.

Capitulum.ij.

Stabat aliquādo conuentus de Hēmenrode in orto plantarum
 Caulium terre infigēs. Tabat q̄ monachus unus cū ceteris Tho/
 mas nomine cui talis cepit cogitatō suboriri. Si modo esses i do/
 mo patris tui ancilla tua nō dignaretur tam vilissimū opus facere. Et/
 uit ergo de medio fratrū cum indignatione illuc cū ducente spū superbie
 vbi fortius cū posset impugnare. Cū ergo in silua solus eēt tentator affu/
 it q̄ qui prius sola cogitatiōe pulsauerat nūc apta impugnacōe et visibiliē
 aggreditur. In specie namq; mulieris appārē cepit alloqui eum. Ut ille
 digitum supponēs ori suo significauit nō licere loquib; Sed mēdaciōz
 omnīū caput q̄ pater illico p̄ mulierē illā fantasticam quā effigiauerat ad
 deceptionē r̄ndit. Quid hoc sit inquit nescio ego venio de conuentu q̄ pri/
 or dedit mihi licetiam vt lo querer tecuz. Credidit ille q̄ locutus ē. Tunc
 illa asseruit parentes ipsius misisse pro eo q̄ oportere eum Treuerim ire
 secū ad emēdum equū q̄ sic transire in terrā sua. Precedēdo igitur misera
 mulerū duceb; at ipsa quidē fructoꝝ omnium cōdens a fine impedimento
 transīt ille vero cū magna difficultate sequebatur. Tandem aspitare ite/
 risq; laboris turbatus in nomine inquit patris quō sic imus? Quo dicto
 maligna illa mulier citius evanuit. Et cū celi esset serenitas magna eadeꝝ
 hora circa eū facta est tēpestas q̄ pluia. ipsum q̄ madefactū exterius ite/
 rius cōfusū remisit ad cōuentum. Cōfessus postea ē q̄ q̄zdiū cum muliere
 illa deābulabat maximā carnis titillationē habuerat. **Nouiti^s.** Nuto
 q̄ fuerit spūs fornicatiōis. **Monach^s.** Juste moueris. Pepe enī pecca/
 tu peccato punitur et p lapsū carnis superbia mentis in multis humiliatur.
 Inde hēs plurima exēpla in vitas patrū. **Nouitius.** Potest dyabolus
 ledere aliquē p̄ ut vult? **Monachus.** Nequaq; sine dei pmissiōe et hoc
 in corpore sicut Job. Nūq; vero in aia hominē ledere potest. id ē vt euz pec/
 care cogat nisi mente consentiat.

Capitulum.ii.

Dyabolus sīlis ē vīso siue leoni q̄ stipite ligato qui licet in cathe*n*a
 sua rugiat circuēs nemine tñ ledit nisi quē in rā suū circulū rapu/
 erit. Dyaboli p̄tās cathe*n*a diuia cohicōis sic artata ē vt nemi/
 ne cogē possit ad peccātū nisi ad cū ingrediatur per peccati consensum

.p.z.

Quinta distinctio.

De demonibus.

Se dñm apostolum Petru Tancq̄ leo rugiēs circuit in sua catena querens quē deuoret. Sepe scōs viros terret et impedit h̄ nocere non potest.

Capitulū. lii.

In Būnensi ecclesia sicut audiui ab eius cōcanonicis vir q̄daz extitit cast⁹ multū q̄ religiosus cui dyabolus ita infest⁹ est ut lepe noctibus cū lectorus eēt lectionē ad matutinas litterā tegerz vel foliū verteret et q̄nq̄ lumē exufflaret. Hoc ideo egit ut virū sanctū coraz fratrib⁹ cōfunderz et cōfundēdo ad impaciētiaz prouocaret cuius neq̄cia tanta est ut cum religiosos irritare vel impedire non yalet saltez eos impedit et subsamnet.

Capitulum. lviij.

Reculit mihi quedā religiosa sāctimonalis ordinis nostri Petris sa nomine q̄ cū staret in quadā solēnitate ad matutinas a cetero sororib⁹ semota et alijs valide psallētibus i gratiarū actiōez erū perer dices Bñdīc⁹ sis dñe q̄ iste dilect⁹ cōuētus tā deuote te laudat tu illis retribuas mox audiuit strepituz horridū quasi alicuius de retro ad cōuentū pperantis clara q̄ voce dicētis. Hoc fiet pro deo ořone eius s̄b sannās. Et inhoruerūt cōtinuo omnes capilli capitis eius. **Mouicius** Sepe subitus horror inuadit me tam in choro q̄ in reliquis locis. Que tibi videtur huius horripilacōis eē ratio? **Mōachus** Ex pñctia demō nū est. Natura canis qui lupū insequi cōsuevit talis est vt eū ex quadaz vī nature iuxta se setiat eū cū ocul illū n̄ videat. Et q̄ iter eos odū natale est turbat statim et latrat. Sic ē iter hominē et dyabolū. Inimicicias posuit inter eos dñs. Unde ye homini qui cū illo pacificatur s̄per calcaneo eius dyabol⁹ insidiatur. Et licet eū homo exterior nō videat. interior id ē spūs illius maligni iuxta se pñctiaz bene sentit. Quid ergo mirum si tunc turbatur si horrōe patitur. Hoc verū esse sub exemplo tibi demōstrabo.

Capitulum. lv

Intra Coloniā sacerdos quidam fuit Michael nomine satis religiosus in genere suo. Duarū villarum ecclesias rexit ex quibus vna burge altera rode vocatur Tēpore quod à parascue cuz in vna ecclesia sero matutinas dixissz et aī diē seruo suo absēte sol⁹ ad alterā pperaret tiore vie gladiū secū portauit. Qui cū ad qđdā nem⁹ venissz cā t⁹ timor et horror eū inuasit vt oēs pili capitil. ei⁹ sicut dici solet sursum erige rētur et gelido sudore oēs ei⁹ artus pfūderent. Quē tñ tanti hororis cā latere nō potuit q̄ mox vt oculus ad nemus vertit hōlez tēterrīmū iuxta arborē satis altā stare cōspexit. Qui eo intuēte i momēto adeo crescedo

Quinta distinctio

De demonibus

ascendit ut eisdem arbori equaretur circa quem fragor arborum et nimis fremit
veterum excitabantur. Territ supra modum sacerdos fugit quem dyabolus
cum turbine a tergo insequens usque ad villam Rode non deseruit. Postea cum
idem sacerdos visionem simul et timorem controverso nostro Richardo recitaret ille
sicut vir est religiosus religiosam ei verbum respondit. Domine inquit ecclesiastice
si ad diuina cuncta psalmum in os vestrum assupissetis non vobis hec in via
euemisset. Terror illius pena peccati fuit. Dyabolus fuerat tamen psalmum si gladius ^{demonum} _{refugium}
Corpus eius ut ait Job immo dominus ad Job. quasi scuta fusilia squamis
se coprimitibus. Deputabit quasi paleas ferrum et quasi lignum putris
dum es. Non est super terram potestas que coparetur ei. **C**onstitutus. Sicut
colligo ex his verbis sancti Job si dyaboli virtus ligata et limitata non
esset nullus hominum subsistere posset. **M**onachus. De autem hominum lede
re non possit nisi quantum a deo fuerit permisus in fine huius distinctionis
satis manifesto tibi pandam exemplo.

Capitulum. Iij.

In villa quadam ante paucos annos dyocesis Coloniensis quod ambulatio
vocatur capanarius fuit et forte adhuc vivit votum habens cuiusdam
peregrinationis. Hic cum die quadam condidisset cum femina quod
dā ville sue et mane pariter ituri cēnt illa eum rogauit ut matutinas matutinas
pulsaret propter solis feruore et promisit. Eadem nocte dyabolus ad
lectum eius veniens tetigit eum et ait. Pulta matutinas. Hic quod discessit. Qui
morurges et lumen in ecclesia ardere cōspiciens cum ante primū gallicatum
esse deprehendisset putans quod a predicta femina fuisse excitatus de ecclesia
eruit volens illi dicere ut iret dormitum eo quod nimis mane esset. Quaz cum
quereret nec inueniret bouē nigrum contra se stare vidit. Qui lingua emissâ
hominem tetigit eum quod super dorsum suum per illam misit et per aerem cu[m] illo voli
tans super pinnā turris castri quod ysenburg dicitur depositus. Cui cum dice
ret. Times ne aliquid modo? Redit ille. Dei permissione huc ductus suu[n]
nihil contra me poteris nisi quantum ille permiserit. Ad quod dyabolus fac mihi
hominum et ego te deponam dabo quod tibi diuinitas multas. Quod si non
ficeris vel fame in hoc loco morieris vel precipito interibis. Cui capanarius
spem habens in Christo redit. Adiuro te per nomine Ihesu Christi ne me
ledas et ut me sine pículo corporis mei dependas. Non dyabolus illū collēsi capo
iuxta villam Herisheim satis icomo de depositus. an lucem diei in dedica
tione ecclesie ei de villa. dilicito hoies ad matutinam soleniam cum faculū perā
tes cum hoie in agro in magno defecitu repasset atque refocillasset. Audit. his
qui cotigerat satis mirati sunt. Quarto vero die regressus in domum suam intu

.p. 7.

Sexta distinctio.

De simplicitate.

ram locoꝝ qꝫ edificiorū que nūqꝫ ante viderat tam plene oīibus exposuit vt de raptu eius nihil dubitarēt. **Nouiti?** Jā si satis fateor pba tū tam sentēcīs qꝫ exemplis demōes esse multos eē. malos cē & infestos esse hominibꝫ. **Monach?** Unū cōsilium est meū. vt cognitis his nō illis cōsentiam ne nos audire cōtingat. Ite maledicti in ignē eternū qui preparatus ē dyabolo & āgelis eius h̄ resistēdo illis oībus qꝫ vīchīs audire mereamur cum electis. Venite bñdicti patris mei p̄cipite regnum quod vobis paratum ē a patre meo.

Explicit quinta distinctio.

Incipiunt capitula sexte distinctionis de virtute simplicitatis;

E virtute simplicitatis. c. i. **D**e simplici monacho q̄ carnes in castro comedendo pecora monasterij sui redurit. c. ii. **D**e Christiano decano Būnēse qui ab batī pisā sagimine cōditā apposuit in simplicitate. c. tertium. **D**e Bodeschalco monacho qui i Syberg artocreas in sagimine decoctas simpliciter manducavit. c. iiiij. **Vita dñi Enffridi decani sancti Andree in Colonia. c. v.** **T**em vita dñi Hermanni decani Hildesemēsis ecclie. c. vi. **D**e simplicitate Wermboldi canonici sancti Herconis in Colonia. capitulum septimum. **D**e simplicitate Christiani cellararij in Bruwilre capitulum octauum. **D**e monacho de porceto. ca. nonū. **Vita Engelberti ceci. c. decimū.** **D**e domino petro abbate Clare uallis in cuius simplicitate aduersarij ei' cōpuncti bōis pro quibꝫ cōtentiverant renūciaverūt. c. xi. **D**e Philippo rege Francorum qui in abbatis sancti Victoris simplici taciturnitate edificatus aduersarios eius compescuit. c. xii. **T**em de eodē qui Laudunēses clericos cōmendauit ob simplicem electi sui presentacōem. c. xiiij. **T**ē de eodē rege simple q̄ monachū in abbate sācti Dyonisij pm̄cuit p̄clat s̄ abitiosis prudēter amat. ca. xiiij. **D**e simplici mōacho cui Frederic⁹ impator cōculit abbatiā occasū one acus. c. xv. **T**ē de abbe quē Otto impator cōmēdauit ppter acum ca. xv. **D**e monacho super quē moriētēz dyabolus acū ignitaz proiecit eo q̄ acū san⁹ portare cōteneret. c. xvij. **D**e abbate quem inclusa simoniace intrasse dicebat eo q̄ electionez suaz ante procurasset. capitulū. xvij. **D**e Mauricio episcopo Parisiensi qui seipsum simpliciter elegit. cap. xix. **D**e astuto priore qui psonā ob infamia elegit ne sua ps infirmaret c. xx.